Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗ

Mr. Con. Skedros
999 South 15th East
Salt Lake 5, Utah.

THE ORTHODOX OBSERVER

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Σελὶς

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ (Γερμανοῦ Πατριάρχου—13ος αἰών) 194
Ο ΣΤΑΥΡΟΣ .... Ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ 195
ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ .. Ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ 196
ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΞΥΛΟΝ .. Ὑπὸ Α. Νομικοῦ 197
ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ .. Ὑπὸ Φιλίππου Δ. Ἐμμανουήλ 199
ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΟΔΟΝ .. Ὑπὸ κ. Β. Γ. Βασιλειάδου, Δ. Ο. Θ. 201
ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ..Ὑπὸ Γ. Δ. Ἀθανασοπούλου 203
ST. CHRYSOSTOM ABOUT THE CROSS .. By Rev. John Psillas 204
THE IMPORTANCE OF SUNDAY SCHOOLS By Nick Poulos 205
SIXTH INTERNATIONAL G.O.Y.A. CONFERENCE By Dean Kisciras 206
ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ (Ὁ Νέος Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος — Τὸ Σχολικὸν Πρόβλημα τῆς χώρας καὶ ἡ ὁμογένεια — Τὸ Συνέδριον τῆς G.O.Y.A. —Μία ὡραία ἔκδοσις) 207
THE ART OF PRAYER .... By Rev. S. Harakas 208
ARE YOU VACTIONING WITH GOD? .... By Rev. D. G. Kalaris 209
ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΛΗΡΟΥ— V (τελευταῖον) .... Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλ. Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα 210
RELIGIOUS NEWS OBSERVER..By Rev. D. Constantelos 212
BOOKS AND YOU .... By J. E. Rexine, Editor..... 213
ΝΕΑ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΟΥ (Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπή — Κατηχητικὸν Γραφεῖον — Διεύθυνσις Παιδείας — Ἀκαδημία Ἁγίου Βασιλείου — Κοινοτικά) 215

SEPTEMBER 14

O Lord, today by thy Cross thou hast lifted up us who are immersed continually in the darkness of our first parent; for as nature fell aforetime into error perversely, the light of thy Cross did lead aright all us who believe, and we magnify it.

Hermos

Today the Cross is elevated and the world sanctified; for thou who sitteth with the Father and the Holy Spirit, when thou didst stretch thy hands thereon, didst, draw the whole world to thy knowledge. Make worthy, therefore, of thy divine glory those who rely on thee.

American Review of Eastern Orthodoxy Vol. 1, No. 5

ΠΡΟΝΟΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

ΕΤΟΣ ΚΓ' ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ SEPTEMBER 1957 ΑΡΙΘΜΟΣ 450

«ΤΟ ΖΩΗΦΟΡΟΝ ΦΥΤΟΝ»

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ

Κανεὶς ἂς μὴ στερηθῇ οὔτε τὴν θέαν, οὔτε τὴν γονυκλισίαν, οὔτε τὴν προσκύνησιν τοῦ σταυροῦ. Μὲ τὴν θέαν ἁγιάζονται οἱ ὀφθαλμοί, μὲ τὸ γονάτισμα ὑποκλίνονται τὰ ὑπόλοιπα μέλη τοῦ σώματος πρὸ τοῦ σταυροῦ καὶ μὲ τὴν προσκύνησιν ἐγγίζουν τὰ χείλη καὶ ἀσπάζονται αὐτόν...

Πλουτεῖς μὲ τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς; Δέξου τὴ παραίνεσιν ποὺ πηγάζει ἀπὸ τὸν σταυρόν, ὁ ὁποῖος δεικνύει γυμνὸν τὸν Διδάσκαλόν σου, ποὺ ἔπαθε ἐπάνω του, καὶ τοῦ ὁποίου προσποιεῖσαι ὅτι εἶσαι ἀκόλουθος. Ἀκολούθησε τὰ ἴχνη αὐτοῦ καὶ σήκωσε τὸν σταυρόν σου ἀρνούμενος τὰ πάντα.

Εὑρίσκεσαι εἰς τὴ θλῖψιν τῆς πενίας; Εἶναι πλησίον ἡ παρηγορία. Διότι τὸ βάρος τῆς πενίας εἶναι σταυρὸς ἀκούσιος. Ἠγγαρεύθης καὶ σὺ ὁ ἴδιος; Κάμνε τὸ καλὸν ἑκουσίως καὶ ὄχι ὡς ἀγγαρείαν, διὰ νὰ εἶναι καὶ περισσότερον ἀξιόμισθον... Θὰ παιδαγωγήσῃ ὁ σταυρὸς καὶ ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι εὑρίσκονται εἰς τὴν λαμπρότητα τῆς δόξης, πείθων αὐτοὺς νὰ ἀποβλέψουν εἰς τὸν Κύριον τῆς δόξης, τὸν ὁποῖον οἱ ἄρχοντες τοῦ αἰῶνος τούτου ἐσταύρωσαν καὶ... καὶ νὰ φοβηθοῦν τὴν μερίδα ἐκείνων μήπως χωρὶς νὰ τὸ καταλάβουν ἀποκτείνουν τὸν Χριστὸν καὶ αὐτοὶ διὰ τὴν ἐγκόσμιον δόξαν καὶ διὰ τοῦτο νὰ ἐπιζητήσουν τὴν παρὰ τοῦ μόνου Θεοῦ δόξαν καὶ μὲ αὐτὴν νὰ περιβληθοῦν, στεφανωθοῦν καὶ νὰ μορφώσουν τὴν εἰκόνα τῆς δόξης τοῦ Μονογενοῦς, γινόμενοι διὰ τῶν ἔργων υἱοὶ Θεοῦ.

Πονεῖς καὶ σὺ διότι δὲν δοξάζεσαι; Διατί; Δὲν βλέπεις τὸν σταυρωθέντα καὶ τὰς ἀτιμίας του καὶ τὰ ἐμπτύσματά του καὶ τὰ παθήματά του καὶ τὴν φήμην τοῦ πλάνου ποὺ εἶχε, καὶ τὸ δεσποτικὸν καὶ θεῖον ἄτιμον καὶ κατάπτυστον κατὰ κόσμον; Ἔπειτα ὅμως εὐθὺς ὡς ἀνέστη, ἐβασίλευσεν, ἐνεδύθη εὐπρέπειαν καὶ ἀνελήφθη ἐν δόξῃ καὶ ἐκάθησεν εἰς τὰ δεξιὰ τοῦ Θεοῦ καὶ ὅταν θὰ ἔλθῃ ἐν δόξῃ «πᾶν γόνυ κάμψει αὐτῷ ἐπιγείων καὶ καταχθονίων...».

Περνᾷς μὲ εὐθυμίαν καὶ κοσμικὴν ἄνεσιν; Ὅταν ἴδῃς τὸν σταυρόν, ἀναλογίσου τὴν ἀνθρωπίνην ἀδυναμίαν, ἡ ὁποία δὲν μπορεῖ χωρὶς ὀλισθήματα καὶ πτώσεις νὰ διατρέξῃ τὸν δρόμον τῆς ἀνέσεως· καὶ ὅτι ἡ εἰς τὸν Παράδεισον «διάχυσις» ἐγέννησε τὴν ἁμαρτίαν, διὰ τὴν ὁποίαν ὁ ἀθάνατος ἔχει θανατωθῇ. Καὶ ἀναλογιζόμενος αὐτά, ἐμβάθυνε καὶ φρῖξε διὰ τὸ μυστήριον ποὺ γίνεται εἰς σέ, μήπως διαχυθῇς καὶ σὺ πρὸς τὰ ἔξω καὶ κάμῃς ἄχρηστον διὰ τὸν ἑαυτόν σου τὸν θάνατον τοῦ Χριστοῦ... Ἀθυμεῖς; Σκέψου τὰ ἀγαθὰ τῆς Ἄνω Ἱερουσαλήμ, τὰ ὁποῖα διὰ τοῦ σταυροῦ ἠξιώθης νὰ τὰ ἀποκτήσῃς. Καὶ τὴν κατὰ κόσμον λύπην ἀποτίναξε ὡς σκόνιν ρυπαρὰν ἢ μαυρίλαν καπνοῦ.

(Θεοφυλάκτου, Ἀρχιεπισκόπου Βουλγαρίας—11ος αἰών).

OBSERVE

Established 1934

Vol. XXIII September 1957

A monthly record of the news, work and the thought of the Gr Orthodox Church in America, p lished under the auspices of the Gr Archdiocese.

EDITOR:
EMM. HATZIEMMANUEL

The ORTHODOX OBSERVER is p lished monthly by the Greek Ar diocese Publications Association, Garrison, N. Y.

"Reentered as second class m ter May 21, 1953, at the P Office at Garrison, N. Y., und the Act of March 3, 1879."

Subscriptions in the United State For one year $4.00—for two yea $7.00.

Other Countries $4.50 per ye 40 Cents a copy.

Contributions and News deadli for THE ORTHODOX OBSERVER is t 10th day of the month for iss dated the following month.

CHANGE OF ADDRESS AND RENE AL ORDERS are to be sent to: ORTH DOX OBSERVER, St. Basil's Academ Garrison, N. Y.; or: Greek Archdi cese, 10 East 79th Street, New Yor N. Y.

Please allow one month for chan of address and renewal orders become effective.

To insure accuracy of changes address, please include present a dress together with your new addre

ΕΠΙ ΤΗ ΥΨΩΣΕΙ

Ο ΣΤΑΥΡΟΣ

Τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ

Ο Σεπτέμβριος εἶναι ὁ πρῶτος μὴν τοῦ Ἐκ-
ησιαστικοῦ ἔτους. Κατ' αὐτὸν δὲ ἑορτάζομεν
ν ἑορτὴν καὶ πανήγυριν τοῦ Τιμίου καὶ Ζωο-
οῦ Σταυροῦ. Ξύλον ἀτιμωτικὸν ἦτο κατὰ
ς Ἑβραίους καὶ Ρωμαίους ὁ σταυρός. Ἐπ'
τοῦ ἐξετελοῦντο οἱ μεγαλείτεροι κακοῦργοι.
ἰ ὡς τοιοῦτος ἐξετελέσθη ἐπ' αὐτοῦ ὁ Σωτήρ
ς Ἰησοῦς Χριστός. «Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασε
τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡ-
ν κατάρα· γέγραπται γάρ, ἐπικατάρατος
ς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλου». Ναί, ὡς τοιοῦ-
;! ὡς ὁ μεγαλείτερος δηλαδὴ κακοῦργος!
τὸ Πρόσωπον Ἐκεῖνο, ποὺ ἐπῆρεν ἐπάνω
υ ὅλας τὰς ἁμαρτίας ὅλης τῆς ἀνθρωπότη-
. «Τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρ-
ν ἐποίησεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη
οῦ ἐν αὐτῷ». Ἀπὸ τὴν στιγμὴν τῆς ἐπ' αὐ-
Σταυρώσεως τοῦ Σωτῆρος, ἄλλαξεν ἄρδην
σημασίαν καὶ τὸν συμβολισμόν του ὁ Σταυ-
;. Ἔκτοτε ὁ Σταυρός, ἀπὸ ξύλον ἀτιμωτι-
ἔγινε τὸ τιμιώτατον ξύλον τῆς ψυχικῆς μας
τηρίας. Ξύλον δηλονότι μᾶς ἀπεμάκρυνεν
τοῦ Παραδείσου, καὶ ξύλον μᾶς εἰσήγαγε
πάλιν εἰς αὐτόν. Τὸ πρῶτον ὑπῆρξεν τὸ
δρον τοῦ καρποῦ τῆς ἀπειθείας. Τὸ δεύτερον
ἦρξε τὸ δένδρον τοῦ Σταυροῦ τῆς σωτηρίας.
πρῶτον ἐγέννησε τὸν θάνατον. Τὸ δεύτερον
τήργησεν αὐτόν. «Ὁ διὰ βρώσεως τοῦ ξύλου
γένει προσγενόμενος θάνατος διὰ σταυροῦ
τήργηται σήμερον». Ἀπὸ τὴν ἑπομένην τῆς
αυρώσεως, ὁ ἕως τότε ἀτιμωτικὸς σταυρὸς
εται ἡ δόξα καὶ τὸ καύχημα τῶν ὀπαδῶν
Ἐσταυρωμένου Ἰησοῦ Χριστοῦ· γίνεται
ημαία καὶ τὸ λάβαρον τῆς Θρησκείας τοῦ
στοῦ. Ὅλοι οἱ πιστεύοντες εἰς τὸν Χριστόν,
πειροῦνται περὶ αὐτόν· προνόμιον δὲ καὶ
ἣν ἰδιαιτέραν θεωροῦν οἱ πλεῖστοι ἐξ αὐτῶν
μαρτυρήσουν ἐπ' αὐτοῦ. Ταυτοχρόνως ὅμως,
τότε γίνεται καὶ ὁ στόχος τῶν ἐχθρῶν τοῦ
στοῦ καὶ τῆς Θρησκείας Του. Τὸν ἀνευρί-
ι ἡ Ἁγία Ἑλένη ὑπὸ τὰ ἐρείπια τῆς Αἰλίας
πιτωλίνας, ποὺ ἀνήγειρεν ἐπὶ τῆς πρώην Ἰ-
υσαλὴμ ὁ αὐτοκράτωρ Αἴλιος Ἀδριανός.

Καὶ τὸν ἀνυψώνει τότε εἰς θέαν πάντων τῶν εὐσεβῶν Χριστιανῶν ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Μακάριος. Μετὰ τριακόσια περίπου ἔτη τὸν ἁρπάζει ὁ Χοσρόης τῶν Περσῶν, συναιχμαλωτίζων καὶ τὸν τότε Πατριάρχην Ἱεροσολύμων Ζαχαρίαν. Μετὰ δέκα πέντε ἔτη ὁ αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαντίου Ἡράκλειος φθάνει εἰς τὴν καρδίαν τῆς Περσίας, τὴν Κτησιφῶντα, καὶ ἐλευθερώνει καὶ τὸν τότε Πατριάρχην Ζαχαρίαν καὶ τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρόν. Ἀνυψοῦται καὶ πάλιν θριαμβευτικὸς καὶ νικηφόρος ὁ Σταυρός, καθ' ὃν χρόνον τοῦ λαοῦ τὰ πλήθη ἔξαλλα ψάλλουν «Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν Σου καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν Σου».

Δὲν ἐπρόκειτο, ὅμως, νὰ καταπαύσῃ ὁ πόλεμος κατὰ τοῦ Σταυροῦ. Ὅπως ἐπολεμήθη ὁ Χριστός, τοιουτοτρόπως ἐπολεμήθη καὶ τὸ ἔμβλημα καὶ σύμβολον τῆς Θρησκείας Του. Καὶ ὅπως πάντοτε νικᾷ καὶ θὰ νικᾷ ἐν τέλει καὶ θὰ θριαμβεύῃ ἐναντίον ὅλων τῶν ἐχθρῶν Του ὁ Χριστός· τὸ ἴδιον συμβαίνει καὶ θὰ συμβαίνῃ μὲ τὸ πάντοτε νικηφόρον καὶ πάντοτε θριαμβεῦον λάβαρόν Του. Ὁ μεγαλείτερος σύγχρονος ἐχθρὸς τῆς σημαίας τοῦ Χριστοῦ, τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοποιοῦ Σταυροῦ, εἶναι ὁ ὑλιστικὸς Κομμουνισμός. Ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεώς του, εἰς τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ ἀντέταξεν τὴν σημαίαν τοῦ σφυροδρεπάνου καὶ κατέβαλε καὶ καταβάλλει προσπαθείας ἀπεγνωσμένας διὰ νὰ τὴν συντρίψῃ καὶ τὴν ἐξαφανίσῃ. Τεσσαράκοντα ἔτη ἐφέτος συμπληροῦνται, ἀφ' ὅτου ἐκυμάτισε τὸ πρῶτον εἰς τοὺς δρόμους τῆς ἀναρχουμένης Πετρουπόλεως ἡ αἱματόβρεκτος σημαία τοῦ σφυροδρεπάνου. Κατεπολεμήθη τότε ἡ Θρησκεία τοῦ Χριστοῦ κατὰ τρόπον ἐξοντωτικόν. Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Διοκλητιανοῦ δὲν εἶχεν ἰδῇ ἡ ἀνθρωπότης πόλεμον κατὰ τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Σημαίας Του, τοῦ Τιμίου Σταυροῦ, καὶ διωγμὸν τόσον σκληρὸν καὶ ἀπηνῆ. Ἔπρεπε ἡ σημαία τοῦ σφυροδρεπάνου νὰ ἀντικαταστήσῃ τὴν σημαίαν τοῦ Σταυροῦ. Ἀλλ' εἶναι δυνατὸν ὁ Θεὸς νὰ νικηθῇ; Διότι, κατὰ τὸν Ἱερὸν Χρυσόστομον

ΤΟΝ ΣΤΑΥΡΟΝ ΣΟΥ...

Ὑπὸ Ἐμμανουὴλ Χατζηεμμανουήλ

ΟΡΓΑΝΟΝ μαρτυρίου καὶ ξύλον ἀτιμίας καὶ αἰσχύνης ἦτο ὁ σταυρὸς κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν χρόνων τῆς Καινῆς Διαθήκης. Ὄργανον σωτηρίας, ξύλον τίμιον, σύμβολον ἐλπίδος καὶ ὑπομονῆς, πηγὴ χαρᾶς καὶ πνευματικῶν ἀνατάσεων, μέσον ἐν Χριστῷ καυχήσεως, ἀπέβη διὰ τοῦ ἐπ' αὐτοῦ μαρτυρικοῦ θανάτου τοῦ Κυρίου. «Τὸ ξύλον, ποὺ ἦτο προηγουμένως κατηραμένον καὶ θανατηφόρον, γίνεται εὐλογημένον καὶ ἀναθάλλει ζωὴν αἰώνιον» γράφει ὁ Πατριάρχης Γερμανὸς—13ος αἰών.

⁂

Ἀτενίζοντες τὸ τίμιον τοῦτο ξύλον τοῦ σταυροῦ οἱ πιστοὶ σήμερον, ἐνθυμούμεθα τὴν πλέον ὀδυνηρὰν καὶ τὴν πλέον τραγικὴν θυσίαν, ποὺ ἐγνώρισαν οἱ αἰῶνες. Ἐνθυμούμεθα τοὺς ἐμπαιγμούς, τὰς εἰρωνείας, τὰς ὕβρεις, τοὺς δαρμούς, τὸ φραγγέλιον, τὴν θανάσιμον ἀγωνίαν καὶ τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ἐνθυμούμεθα ἀκόμη τὴν ὑπομονὴν καὶ τὴν καρτερίαν καὶ τὸ δραματικὸν μεγαλεῖον τοῦ μαρτυρήσαντος καὶ σταυρωθέντος Κυρίου. Τὸν βλέπομεν, ὡς τὸν εἶδεν ὁ Ἡσαΐας ἀπὸ τὰ βάθη τῶν αἰώνων: «Οὐκ εἶχε εἶδος οὐδὲ κάλλος, ἀλλὰ τὸ εἶδος αὐτοῦ ἄτιμον καὶ ἐκλεῖπον παρὰ πάντας ἀνθρώπους». Καὶ ἔμπροσθεν τῆς αἱματηρᾶς αὐτῆς εἰκόνος αἰσθανόμεθα νὰ μᾶς πιέζῃ τὰ στήθη τὸ βάρος καὶ ἡ πικρία τῆς ἐνοχῆς διὰ τὸ ἔγκλημα, ποὺ διέπραξαν αἱ ἀνθρώπιναι χεῖρες κατὰ τοῦ σαρκωθέντος πλάστου των. Δάκρυα μετανοίας καὶ συντριβῆς πλημμυρίζ τότε τὰ μάτια μας... Καὶ ἰδοὺ τὸ μέγα καὶ ράδοξον μυστήριον! Ἡ γλυκύτης μιᾶς ἀπε ντου γαλήνης κατακλύζει τὴν ψυχήν μας. φωτειναὶ ἀκτῖνες ἑνὸς λαμπροῦ ἡλίου τὴν μαίνουν. «...Καὶ νὰ ἀποκαταλλάξῃ ἀμφ ρους ἐν ἑνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυ ἀποκτείνας τὴν ἔχθραν ἐν αὐτῷ». (Ἐφεσ. 2

⁂

Τὸ ἱλαρὸν φῶς τῶν αἰσθημάτων ποὺ γεν νται εἰς τὴν ψυχήν μας, ὅταν ἐν συντριβῇ ταπεινώσει καρδίας ἀτενίζομεν πρὸς τὸν σ ρόν, ἀντανακλᾷ τὰ αἰσθήματα, ποὺ ἐνέπνευ τοὺς ὑμνογράφους τῆς Ἁγίας μας Ἐκκλησ ὅταν ἔγραψαν τοὺς ὡραιοτάτους περὶ σταυ ὕμνους: «Σύ μου σκέπη κραταιὰ ὑπάρχει τριμερὴς σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ...» «Στα τοῦ Χριστοῦ, Χριστιανῶν ἡ ἐλπίς, πεπλανη νων ὁδηγέ, χειμαζομένων λιμήν...» «Ὦ σμακάριστον ξύλον ἐν ᾧ ἐτάθη Χριστός. «Τὸ ζωηφόρον φυτόν, ὁ Σταυρὸς ὁ Πανά ...». Καὶ εἶναι τόσον φυσικόν, διότι ὡς παρ ρησεν ὁ ἀείμνηστος Πρωτοπρεσβύτερος Κ. Κ λίνικος εἰς ὁμιλίαν του περὶ τοῦ σταυροῦ «Ἀ τῶν χρόνων τοῦ διακόνου Φιλίππου... καὶ χρόνων τοῦ Παύλου, ἀποστέργοντος νὰ ὁμιλ πρὸς τοὺς Κορινθίους περὶ ἄλλου ζητήμα ἐκτὸς περὶ τοῦ Σταυρωθέντος Ἰησοῦ, καὶ χρόνων τῆς Ἀποκαλύψεως, ἐν τῇ ὁποία 30

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 200)

«ἄνθρωπον ἐὰν πολεμῇς, ἢ ἐνίκησας ἢ ἐνικήθης. Θεὸν ὅμως ἐὰν πολεμῇς νικῆσαί σε ἀμήχανον. Ὁ γὰρ Θεὸς ἐστιν ὁ πάντων ἰσχυρότερος». Καὶ ὅμως ὁ Κομμουνισμὸς ζῇ καὶ προοδεύει καὶ ἐξακολουθεῖ ἀπτόητος καὶ ἀκατάβλητος τὸν ἀγῶνα τῆς ἐπικρατήσεώς του. Οἱ ὀπαδοί του εἶναι πλήρεις τοῦ πνεύματος τῆς αὐτοθυσίας. Τὸ δρᾶμα τῆς Οὐγγαρίας εἶναι τρανωτάτη ἀπόδειξις τῆς μαχητικότητος καὶ τῆς μέχρις ἐσχάτων ἀποφασιστικότητος τοῦ ὑλιστικοῦ Κομμουνισμοῦ, ὄνειρον τοῦ ὁποίου εἶναι νὰ δεσπόσῃ ὁλοκλήρου τῆς ὑδρογείου σφαίρας. Τὸ πνεῦμα τῆς ἐνθουσιώδους αὐτοθυσίας τῶν πρώτων χρόνων τοῦ Χριστιανισμοῦ, τὸ βλέπει σήμερον κανεὶς εἰς τὰς τάξεις τοῦ ἀθεϊστικοῦ Κομμουνισμοῦ. τεσσαρακονταετία, ποὺ πανηγυρίζεται ἐφέ ἀπὸ τοὺς ἁπανταχοῦ Κομμουνιστάς, ἀποτ δι' ὅλους μας, ποὺ καυχώμεθα ὅτι δὲν εἴμ τοιοῦτοι, ὅτι ἀνήκομεν εἰς τὸ στρατόπεδον Σταυροῦ, ἀποτελεῖ δι' ἡμᾶς τὴν μεγαλειτέ πρόκλησιν. Ἂς ἐρωτήσωμεν τοὺς ἑαυτούς μ Εἴμεθα πραγματικῶς Χριστιανοί; Ἔχομεν ντός μας τὴν μέχρις αὐτοθυσίας ἀγάπην π τὸν πλησίον; Εἴμεθα συνεπεῖς πρὸς τὸ ἔμ μά μας, μὲ τὸ ὁποῖον σημειούμεθα συχνά- κνὰ εἰς τοὺς Ναοὺς καὶ τοὺς οἴκους μας, ντοῦ, τὸν Τίμιον καὶ Ζωοποιὸν Σταυρόν;

ΤΟ ΤΙΜΙΟΝ ΞΥΛΟΝ

Ὑπὸ Ἀνδρέα Ν. Νομικοῦ

Ὅ,ΤΑΝ ἡ Ἁγία Ἑλένη ἀνέσκαψε τοὺς Ἁγίους Τόπους γιὰ νὰ βρῇ τὸν σταυρὸ τοῦ Κυρίου, βρῆκε καὶ τοὺς τρεῖς: τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν δύο ληστῶν. Κα-
α σημάδι δὲν ὑπῆρχε γιὰ νὰ γνω-
ουν τὸ σταυρὸ τοῦ Σωτῆρος. Κεί-
τὴν ὥρα, διάβαινε μιὰ νεκρικὴ
ιπή. Σταμάτησαν καὶ βάλανε πά-
στὸν ἕνα σταυρὸ τὸ νεκρό, ἀλλὰ
νος δὲν ἀναστήθηκε. Ὅταν τὸ νε-
σῶμα ἤλθε σ' ἐπαφὴ μὲ τὸν πρα-
τικὸ σταυρὸ ὅπου πέθανε ὁ Χρι-
ς, τότε, μονάχα, ὁ νεκρὸς ξανά-
ε. Τὸ ξύλο τοῦ θανάτου γίνηκε
ο ζωῆς, ὅπως γράφει ὁ ὑμνογρά-
. Ἔτσι, βρήκανε ποιὸς ἦτανε ὁ
χματικὸς σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ,
ἡ Ἁγία Ἑλένη, μὲ τὸν Πατριάρ-
Ἱεροσολύμων, ὕψωσε στὸ ναὸ
Ἀναστάσεως.

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ ΤΟΥ Τ. ΣΤΑΥΡΟΥ
Τοιχογραφία Μονῆς Λαύρας—Ἅγ. Ὄρος

Ὅπως μαθαίνουμε ἀπὸ τὸν Ἅγιον
άννη τὸν Χρυσόστομο, τὸ τίμιο
ο τόσα χρόνια θαμμένο δὲν ἔπαθε
οτα, ἦτανε ἄριστα διατηρημένο,
ρὶς ὁ χρόνος καὶ ἡ ὑγρασία τῆς
ς νὰ τοῦ προξενήσουν καμμιὰ βλά-
«Αὐτὸ δὲ τὸ ξύλον ἐκεῖνο, ἔνθα
ἅγιον ἐτάθη σῶμα καὶ ἀνεσκολο-
θη, πῶς ἐστι περιμάχητον ἅπασι;
μικρόν τινα λαμβάνοντες ἐξ ἐ-
νου πολλοί, καὶ χρυσῷ κατακλεί-
ες, καὶ ἄνδρες καὶ γυναῖκες τῶν
χήλων ἐξαρτῶσι τῶν ἑαυτῶν καλ-
πιζόμενοι; καίτοι τῆς καταδίκης
ξύλον ἦν, καίτοι τιμωρίας».

Καθὼς βλέπει ὁ ἀναγνώστης, οἱ
ζαντινοὶ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης κρε-
ῶσαν σταυρό—ὅπως καὶ τώρα—
λαιμό τους νὰ τὸν ἔχουν γιὰ «φυ-
κτήριον», ἀλλὰ καὶ γιὰ καλλω-
μό.

Γιὰ τὸ σχῆμα, τὸ μέγεθος καὶ τὸ
ο ἀπ' ὅπου ἦταν κατασκευασμέ-
ὁ Σταυρός,οἱ ἱστορικοὶ καὶ θεο-
οι μᾶς περισώζουν πὼς εἶχε μῆ-
δέκα πέντε ποδῶν καὶ πλάτος
ώ. Ὁ Χρυσόστομος γράφει ὅτι τὸ
χος τοῦ σταυροῦ ἦταν μιὰ σπιθα-
«Ἐννόησον καὶ τοῦ Σταυροῦ τὸν
ον· ἄρα μιᾶς σπιθαμῆς εἶχε πε-

ρίμετρον ὁ τύπος τοῦ ξύλου, εἶχε ποδὸς μέτρον ἡ πῆξις τοῦ σταυροῦ».

Γιὰ τὸ σχῆμα τοῦ σταυροῦ, οἱ δοξασίες καὶ οἱ μαρτυρίες τῶν ἱστορικῶν ἀναφέρουν πὼς ἦτο ἕνα Τ. Τὸν ἔτσι κατασκευασμένο τριμερῆ σταυρόν, ἡ τοποθετηθεῖσα ἐπιγραφὴ I.N. B.I., τὸν ἔκανε τετραμερῆ. Τριμερὴς καὶ τεραμερὴς μποροῦσε κάλλιστα νὰ ὀνομασθῇ.

Ἡ ἐπιγραφή, καθὼς γράφει Εὐθύμιος ὁ Ζυγαβηνός, χαράχθηκε πάνω σὲ σανίδι καὶ δὲν ἐγράφη σὲ χαρτί, «Ἡ ἐν τῷ τίτλῳ γραφὴ πρακτικῆς καὶ θεωρητικῆς καὶ θεολογικῆς φιλοσοφίας βασιλέα τὸν σταυρωθέντα ἐμήνυε· πρακτικῆς μὲν διὰ τοῦ Ρωμαϊστὶ γεγράφθαι· τὴν Ρωμαϊκὴν γὰρ βασιλείαν ἀνδρειοτέραν πασῶν ὁ Δανιὴλ ἐθεάσατο· πρακτικῆς δὲ ἴδιον ἡ ἀνδρεία· διὰ δὲ τοῦ Ἑλληνιστὶ θεωρητικῆς· Ἕλληνες γὰρ θεωρητικώτεροι τῶν ἄλλων ἐθνῶν· διὰ δὲ τοῦ Ἑβραϊστὶ θεολογικῆς· θεολογικώτεροι γὰρ πάντων Ἑβραῖοι». Κατὰ τὴν παράδοσιν ἀλλὰ καὶ ὅπως ἀναφέρει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας («ἐν κυπαρίσσῳ καὶ πεύκῃ καὶ κέδρῳ ἅμα, δοξάσαι τὸν τόπον τὸν ἁγιόν σου»), τὸ ξύλο τοῦ σταυροῦ ἦτανε ἀπὸ κυπαρίσσι, πεῦκο καὶ κέδρον.

Φεύγουσα ἡ Ἁγία Ἑλένη γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι, ἀφοῦ ἄφησε ἕνα μέρος τοῦ τιμίου ξύλου στὸ ναὸ τῆς Ἀναστάσεως, πῆρε τὸ ὑπόλοιπο μαζί της καθὼς καὶ τὰ καρφιά. Αὐτὰ ὁ Γάζης Παΐσιος τὰ ἀναβιβάζει σὲ τέσσαρα, ἄλλοι ὅμως σὲ τρία. Ἀπὸ τὶς μαρτυρίες τῶν ἱστορικῶν μποροῦμε νὰ συμπεράνουμε πὼς τὰ καρφιὰ ἦσαν τρία. Τὸ ἕνα ὁ Μ. Κωνσταντῖνος τὸ ἔβαλε στὸ χαλινάρι τοῦ ἀλόγου του γιὰ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ προφητεία τοῦ Ζαχαρίου (κεφ. ιδ. 20) «ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἔσται τὸ ἐπὶ τὸν χαλινὸν τοῦ ἵππου ἅγιον τῷ Κυρίῳ παντοκράτορι», καὶ τὸ ἄλλο στὴν περικεφαλαία του. Γιὰ τὸ τρίτο, ὁ ἅγιος Ἀμβρόσιος γράφει πὼς ἡ Ἁγία Ἑλένη περνῶντας τὴν Ἀδριατικὴ σὲ καιρὸ τρικυμίας, τὸ ἔρριξε στὴ θάλασσα γιὰ νὰ γαληνέψῃ. Ὁ Ἱεροσολύμων Δοσίθεος δὲν τὸ θεωρεῖ αὐτὸ σωστό, γιατὶ ἡ Ἁγία Ἑλένη φεύγοντας ἀπὸ τὰ Ἱεροσόλυμα, δὲν πέρασε τὴν Ἀδριατική.

Ὁ ἱστορικὸς Σωκράτης λέγει πὼς ὁ Μ. Κωνσταντῖνος ἔβαλε τὸ τίμιο ξύλο καὶ τὰ καρφιὰ στὸν «πορφυροῦν κίονα» τοῦ ἀγάλματός του γιὰ νὰ φυλᾶνε τὴν πόλι.

Ἀργότερα ὁ Ἡράκλειος πῆρε τὸ

ατύπωσις ἐκ τοῦ περιοδικοῦ «Κι-
ός», Ἀριθ. φύλλου 9, Σεπτέμβριος
2.

ὑπόλοιπο κομμάτι τοῦ τιμίου ξύλου καὶ τὸ πῆγε στὴ Βασιλεύουσα. Ἀπὸ τοὺς ρόζους καὶ κόμβους τοῦ ξύλου ἔρρεε «ὑγρὸν εὐωδέστατο», ποὺ οἱ Χριστιανοὶ τὸ χρησιμοποιοῦσαν γιὰ φάρμακο κάθε ἀσθενείας.

Ὁ σταυρός, ποὺ σὲ ἄλλες περιπτώσεις, ὅπως θὰ δοῦμε πιὸ κάτω, γιὰ τὸν Μ. Κωνσταντῖνο, ἦταν ὅπλον ἀήττητο κατὰ τῶν ἐχθρῶν, σὲ ἄλλες ὅμως γινόταν πρόξενος καταστροφῶν καὶ ἥττης. Ὅταν ὁ Χοσρόης πῆρε μαζί του τὸ τίμιο ξύλο, αὐτὸ ἐστάθη ὁ καταστροφεὺς τῶν Περσῶν, τόσο ποὺ λέγανε οἱ δυστυχισμένοι: «Ἦλθεν ὁ Θεὸς τῶν Χριστιανῶν εἰς τοὺς τόπους ἡμῶν καὶ τί ἄρα ἔσται περὶ ἡμῶν;»

Ἂν ὁ σταυρὸς δίδει «νίκας κατὰ βαρβάρων» εἶναι ὅμως καὶ σύμβολον τῆς εἰρήνης. Πάνω ἀπὸ τὸ ὕψος τοῦ ξύλου αὐτοῦ ὁ Χριστός, σταυρωμένος ἀπὸ ἐκείνους ποὺ εὐεργέτησε, πέθανε, ἔδωσε τὸ παράδειγμα τῆς ἀγάπης, τῆς συγγνώμης καὶ τῆς ἀνεξικακίας: «Πάτερ, ἄφες αὐτοῖς, οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσιν». «Τὸ δὲ ὑψωθήσομαι, Θεοῦ φωνή, λέγοντος ταῦτα, μετὰ τὸ ἀνταναιρεθῆναι τοὺς ἕως τῶν περάτων τῆς γῆς πολέμους καὶ συντριβῆναι τόξον, καὶ συγκλασθῆναι ὅπλον» (Ὠριγένης) ἢ ὅπως ἐξηγεῖ ὁ Εὐσέβιος: «μηδενὸς νοητοῦ καὶ ἀοράτου πολεμίου βάλλειν αὐτοὺς τολμῶντας διὰ τὸ ἐπικείμενον αὐτοῖς σημεῖον (τοῦ σταυροῦ)».

Τὸ τίμιο ξύλο γίνηκε ὁ φύλακας τῶν Χριστιανῶν, καὶ νὰ πῶς φάνηκε τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ στὸν Μ. Κωνσταντῖνο, ὅταν πολεμοῦσε κατὰ τοῦ Μαξεντίου: «Ἕνα μεσημέρι ἐπεριπάτει (ὁ Κωνσταντῖνος) μὲ τοὺς ἀρχιστρατήγους του καὶ εἰς καιρὸν ὅπου ἦταν ὁ οὐρανὸς καθαρὸς βλέπει μὲ τοὺς σὺν αὐτῷ ἕνα στύλον φωτὸς εἰς σχῆμα σταυροῦ εἰς τὸν ὁποῖον ἦτον καὶ γράμματα λέγοντας: «ἐν τούτῳ νίκα» (Μελέτιος, Ἐκκλ. Ἱστορία). Ὕστερα ἀπὸ τὸ ὅραμα αὐτὸ βλέπει στὸν ὕπνο του τὸν Χριστὸ καὶ τοῦ λέγει νὰ κάμῃ σημαία καὶ νὰ βάλῃ τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ. Μὲ τὸ λάβαρο αὐτὸ κατετρόπωσε τὸν Μάξέντιο. Ἄλλοι ἱστορικοί, καθὼς καὶ ὁ Δοσίθεος, ἀναφέρουν πὼς ἡ ἐπιγραφὴ αὐτή: «Κωνσταντῖνε, ἐν τούτῳ νίκα» ἦτανε γραμμένη λατινικά.

Ὁ Εὐσέβιος ποὺ γνώρισε προσωπικὰ τὸν Κωνσταντῖνο, σὲ συνομιλίες ποὺ εἶχε μὲ τὸν αὐτοκράτορα ἔμαθε τὰ διατρέξαντα γιὰ τὸ ὅραμα. «Ἦτανε - λέει - μεσημέρι καὶ ἀπὸ τὴ λάμψι του σκέπαζε τὸν ἥλιο τόσο ποὺ ὁλόκληρο τὸ στράτευμα θαύμασε. Κι' ἦταν τὸ ὅραμα ἕνας σταυρὸς μὲ τὴν ἐπιγραφὴ «τούτῳ νίκα». Τὸ βράδυ στὸν ὕπνο του ὁ Κωνσταντῖνος εἶδε τὸν Χριστὸ ποὺ τὸν συμβούλεψε νὰ κάμῃ σημαία ὅμοια πρὸς τὸ ὅραμα γιὰ νὰ τὴν χρησιμοποιήσῃ ὡς «ἀλέξημα» ἢ «ἀμυντήριον» κατὰ τῶν ἐχθρῶν του. Τὴν ἄλλη μέρα κάλεσε εἰδικοὺς τεχνῖτες ποὺ μὲ τὶς ὁδηγίες του φτιάξανε μὲ χρυσάφι καὶ μὲ πολυτίμους λίθους τὸ λάβαρο αὐτὸ ποὺ ἀντικατέστησε τὴν πολεμικὴ σημαία τῶν Ρωμαίων.

Ὁ Σωζόμενος γράφει πὼς τὸ σύμβολον αὐτὸ προηγεῖτο τοῦ Αὐτοκράτορος καὶ ἦτο διατεταγμένον νὰ προσκυνῆται ἀπὸ ὅλους. Ὁ Γρηγόριος ὁ Ναζιανζηνὸς τὸ ὀνομάζει «Λάβαρον» οἱ δὲ Χρυσόστομος καὶ Κωνσταντῖνος ὁ Πορφυρογέννητος «λάβουρον».

Ὁ Μ. Κωνσταντῖνος, ὕστερα ἀπὸ τὶς νίκες του μὲ ὁδηγό του τὸ λάβαρον αὐτό, ἀπηγόρευσε νὰ χρησιμοποιοῦν τὸ σταυρὸ γιὰ θανατικὲς ἐκτελέσεις καὶ πρόσταξε νὰ τὸν προσκυνοῦν. Ἔδωσε μὲ τὸ περίφημο διάταγμα τῶν Μεδιολάνων, τὸ δικαίωμα τῆς ἀνεξιθρησκείας, ἀφίνοντας ἔτσι τοὺς Χριστιανοὺς ἐλευθέρους νὰ τελοῦν τὴ λατρεία τους καὶ τέλος ἔγινε κι' αὐτὸς Χριστιανός, ἀνακηρυχθεὶς Ἅγιος.

Γιὰ τὸ ζήτημα αὐτό, οἱ Καθολικοὶ (Πάπας Οὐρβανὸς 8ος) καὶ Λουθηροκαλβινισταὶ ἤγειραν ἀντιρρήσεις. Αἱ Οἰκουμενικαὶ ὅμως Σύνοδοι ὀνομάζουν τὸν Μ. Κωνσταντῖνον «Ἅγιον καὶ Ἰσαπόστολον». Ἔφερε ἀκόμη τὸν τίτλον τοῦ Βασιλέως καὶ τοῦ Ἐπισκόπου: «Εἰμὶ καὶ ἐγώ, ὦ τοι, Ἐπίσκοπος καὶ ὑμεῖς μὲν Ἐπίσκοποι τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ μ λον τοῦ ἔσω ἀνθρώπου, ἐποικ μοῦντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Α στόλων καὶ Προφητῶν. Ἐγὼ δὲ Ἐπίσκοπος τοῦ ἀνθρώπου τοῦ καὶ τοῦ ἔσω. Τοῦ μὲν ἔξω ὅτι φ ντίζω πρὸς παιδαγωγίαν καὶ ὀρ βίον αὐτοῦ καὶ γὰρ οὐδὲ εἰκῇ μάχαιραν φορῶ. Τοῦ δὲ ἔσω, ἐπε συνεργὸς εἰμι ὑμῶν πρὸς βεβαίω καὶ αὔξησιν τῆς ὀρθοδόξου πίστε συνεποικοδομῶν ἐπὶ τῷ αὐτῷ θεμε τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν»

Ἀλλά, ἂς ἔλθουμε τώρα πάλι σ Σταυρὸ τοῦ Χριστοῦ. Ὁ Κύριος στ ρώθηκε πάνω στὸ Γολγοθᾶ γιὰ σώσῃ τὸν κόσμο. Ἐμεῖς οἱ ταπει οἱ ἁμαρτωλοί, ἂς ἁπλώσουμε τὰ ρια ὅπως γράφει ὁ ἅγιος Κύριλλ γιὰ νὰ προσευχηθοῦμε: «Τὴν κρ γὴν ἐνταῦθα φαμέν, οὐχ' ὑψηλὴν μεγάλην φωνήν, ἀνάρμοστον γὰρ γίοις τὸ οὕτω προσεύχεσθαι, ἀλ τὸ τῆς διανοίας ἔντονον ἀπαύστ πρὸς Θεόν· δέχεται γὰρ πως τὰς τ αὐτὰς τῶν εὐχομένων φωνάς, ὅτ ὁσίους ἐπαίρωσι χεῖρας ἐν καὶ προσευχῆς· ἀσύνηθες μὲν Ἰουδαί τὰς χεῖρας ἐπαίρειν ἐν καιρῷ λιτ ἐντριβὲς δὲ τοῖς ἐν Χριστῷ. Δεικ ουσι γὰρ τῆς διὰ τῶν χειρῶν ἐκ σεως, τὸ τίμιον σχῆμα τοῦ σωτηρ σταυροῦ, δι' αὐτοῦ τοῦ πράγματ ὁμολογοῦντες ὅτι Χριστῷ καθιέρ νται, ποιούμενοι καύχημα τὸν στα ρὸν αὐτοῦ· ὥσπερ γὰρ κοινωνικ τῶν παθημάτων γεγονότες, αἴρον τὸν ἑαυτῶν σταυρὸν καὶ ἀκολουθ ντες αὐτῷ καθ' ἃ φησίν, αὐτὸ τὸ τ σταυροῦ πλαττόμεθα σχῆμα».

Ἂς σκύψουμε τὸ κεφάλι νὰ φιλ σουμε τ' ἄχραντα πόδια τοῦ Χριστ καρφωμένα πάνω στὸ ὑποπόδιον (Γ ρηναῖος καὶ Ἰουστῖνος), ὅπως γρ φει ὁ Δαβίδ. «Ὑψοῦτε Κύριον τ Θεὸν ἡμῶν καὶ προσκυνεῖτε τῷ ποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὅτι ἅγι ἐστιν» καὶ νὰ τὸν παρακαλέσουμε γίνῃ ἵλεως σὲ μᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺ εἰρηνοποιὸς καὶ «ἀμυντήριον» τ δυστυχισμένου ἔθνους μας, ποὺ π ντοτε καὶ πανταχόθεν χτυπιέται!

ΦΙΛΙΠΠΟΣ Δ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ, Διευθυντὴς

ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΩΝ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΩΝ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗ ΖΩΗ ΣΤΗΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑ

Η Ἑλληνικὴ Κοινότης εἶναι καὶ παραμένῃ ὁ κύριος τομεὺς τῶν πνευματικῶν καὶ πολιτιστικῶν ἐπιδόσεων τῶν Ἀμερικανῶν πολιτῶν Ἑλληνικῆ καταγωγῆς. Ἂν ἡ Κοινότης, τὸ πρωταρχικὸ αὐτὸ κύτταρο τῆς ζωῆς μας, ἀδρανήσῃ, ἡ γενικὴ προφία δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ ἐμφανιστῇ. Ἔτσι, ἡ εὐθύνη τῶν ἀνθρώπων ποὺ κρατοῦν στὰ χέρια των τὴ ζωὴ τῆς κοινότητος εἶναι ἔκδηλη.

Μεταξὺ τῶν κοινοτικῶν παραγόντων τὴν πρώτην θέση κατέχουν, φυσικά, τὸ Κοινοτικὸ Συμβούλιο, ὁ ἱερεὺς καὶ ὁ ἐκπαιδευτικός. Ἂν ἡ ἐπιτυχία τῶν παραγόντων αὐτῶν στὸ πνευματικὸ καὶ πολιτιστικὸ πρόγραμμα τῆς ὁμογενείας εἶναι μεγάλη, ἂν οἱ ἐνθουσιασμοί των εἶναι ἀδιάπτωτοι καὶ φωτισμένοι καὶ τὰ σχεδιάσματα καὶ ἡ ἐφαρμογὴ εἶναι μελετημένα καὶ πραγματιστικά, ἡ ἐπιτυχία θὰ σταθῇ πλήρης. Εὐτυχῶς ἄνθρωποι πλουτισμένοι μὲ ἀλλογες δυνάμεις δὲν λείπουν ἀπὸ καμιὰ κοινότητα. Ἔτσι ἄλλωστε ἐξηγεῖται ἡ ὄντως ὑποβλητικὴ κοινοτικὴ πρόοδος.

Παρὰ τὴν πρόοδο ὅμως αὐτή, πρέπει νὰ γίνουν, ἰδίως στὴν περιοχὴ τῆς παιδείας καὶ τῶν πολιτιστικῶν ἐνασχολήσεων.

Ἀπαραίτητη προϋπόθεση γιὰ τὴν ἐπιτυχη καὶ τὴν ἐπιτάχυνση τῆς πορείας στὸν τομέα αὐτὸ εἶναι, προφανῶς, ἡ συστηματική, ἡ σκόπιμη καὶ ἐντατικὴ καλλιέργεια φιλεκπαιδευτικῶν ἐνδιαφερόντων μεταξὺ ὅλων τῶν μελῶν τῆς κοινότητος, ἢ μᾶλλον μεταξὺ ὅλων τῶν Ἀμερικανῶν ποὺ ἔχουν Ἑλληνικῆς καταγωγῆς—νέων καὶ παλαιῶν—ποὺ ζοῦν στὴν οἰκεία κοινοτικὴ περιοχή.

⁂

Ποιὰ εἶναι τὰ κύρια στάδια γιὰ τὴν ἀποδοτικὴ αὐτὴ καλλιέργεια; Ποιὰ τὰ κύρια χαρακτηριστικά της;

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς ζωῆς τῆς κοινότητος, καὶ καθὼς ὁ **νέος σχολικὸς χρόνος**, ὕστερα ἀπὸ τὶς θερινὲς διακοπές, ἀρχίζει, εἶναι σκόπιμο νὰ συσταθῇ μιὰ Εἰδικὴ Ἐπιτροπὴ μελέτης ὅλων τῶν ἐκπαιδευτικῶν καὶ πολιτιστικῶν προβλημάτων τῆς κοινότητος, ἀπὸ κάθε ἄποψη. Ἡ πρωτοβουλία γιὰ τὴ συγκρότησή της ἀνήκει πρωτίστως στοὺς παράγοντες ποὺ ἀναφέραμε πιὸ πάνω. Στὴν Ἐπιτροπὴ μετέχουν νέοι ἐπιστήμονες καὶ κυρίως Ἑλληνοαμερικανοὶ ἐκπαιδευτικοί, Ἡ Ἐπιτροπὴ αὐτὴ ἀπευθύνεται σὲ ὅλους τοὺς παράγοντες τῆς κοινοτικῆς ζωῆς καὶ μὲ τὴν βοήθεια τῶν πιὸ δυναμικῶν ἐκπροσώπων καταρτίζει τὸ πρόγραμμα δράσεως, ποὺ προσσβλέπει σταθερὰ σὲ θετικὰ ἀποτελέσματα καὶ ποὺ καλύπτει ὁλόκληρο τὸ σχολικὸ χρόνο.

Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ προσανατολισθῇ στοὺς ἑξῆς συγκεκριμένους σκοπούς:

1. Βαθύτερη κατανόηση τοῦ προβλήματος τῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας μέσα στὰ πλαίσια τῆς γενικῆς Ἀμερικανικῆς Παιδείας.

Ποιὰ εἶναι ἡ ἔννοια τῆς Παιδείας αὐτῆς; Ποιοὶ οἱ σκοποὶ της; Ποιὲς οἱ ἐξαρτήσεις της ἀπὸ τὴν ὅλη ζωή; Ποιὲς οἱ δυνατότητές της;

Ἀπαντήσεις στὰ ἐρωτήματα αὐτὰ δίνουν οἱ ἀποφάσεις τῆς τελευταίας Κληρικολαϊκῆς Συνελεύσεως, τὰ δημοσιεύματα τῆς Ὑπηρεσίας Παιδείας καὶ Ἑλληνικῶν Γραμμάτων, τὸ ἐπίσημο Ἀναλυτικὸ Πρόγραμμα τῆς Βασικῆς Ἑλληνικῆς Παιδείας, καθὼς καὶ ἕνα πλῆθος ἄλλων γενικῶν καὶ Ἀμερικανικῶν μελετημάτων. Φυσικά, ἐπειδὴ τὸ πρόβλημα εἶναι σύνθετο, θὰ χρειασθοῦν ἐπεξηγήσεις καὶ ἀναλύσεις μὲ εἰδικὲς διαλέξεις καὶ μὲ ὁμηλητὲς ἐπιστήμονες, παιδαγωγούς, διανοουμένους Ἑλληνοαμερικανοὺς καὶ Ἀμερικανούς, Στὶς τάξεις τῶν μορφωμένων Ἀμερικανῶν ὑπάρχουν τώρα πολλοὶ εἰδικοὶ σὲ θέματα ἀνάλογα. Ἡ συμβουλή των δὲν πρέπει νὰ παραγνωρίζεται.

Ἡ κίνηση αὐτὴ εἶναι ἔργο τῆς Ἐπιτροπῆς, ἢ καλύτερα τῆς Ἐπιτροπῆς διαλέξεων, πνευματικῆς καὶ πολιτιστικῆς κινήσεως κ.τ.τ. Ἐπαναλαμβάνομε τὴν ἄποψη, ὅτι πολλοὶ εἶναι οἱ νέοι ἐπιστήμονες, ποὺ θὰ θελήσουν νὰ ἐργασθοῦν πρὸς τὴν κατεύθυνση αὐτή.

2. Κατανόηση τῶν συγκεκριμένων ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν καὶ ἐφαρμογὴ σχεδίων μελετημένων.

Οἱ πηγὲς ποὺ ἀναφέρονται πιὸ πάνω, δίνουν ἐπίσης πλῆθος στοιχείων καὶ ὁδηγιῶν γιὰ τὸν καταρτισμὸ τοῦ προγράμματος ἐκπαιδευτικῶν ἀναγκῶν καὶ ἐφαρμογῶν. Φυσικά, ἡ ὅλη μελέτη, ἐνῷ δὲν πρέπει νὰ ἀπομακρύνεται ἀπὸ τὶς γενικὲς γραμμὲς τοῦ εὐρυτέρου προγράμματος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς, πρέπει νὰ ξεκινᾷ ἀπὸ τὰ τοπικὰ δεδομένα. Ἔτσι, οἱ εἰδικοὶ ποὺ μετέχουν τῆς οἰκείας Ἐπιτροπῆς, μποροῦν, καλύτερα ἀπὸ κάθε ἄλλον παράγοντα, νὰ ἐξετά-

σουν τὸν τύπο τοῦ κοινοτικοῦ σχολείου, τὸ οἰκονομικὸ θέμα, τὴ συνεργασία μὲ τὶς γειτονικὲς κοινότητες καὶ τὰ ἄλλα σχετικὰ ζητήματα.

Τὰ προβλήματα ὅμως αὐτὰ τότε μόνο θὰ ὑψωθοῦν σὲ κίνητρα γιὰ συγκεκριμένη καὶ ἐπιθυμητὴ δράση καὶ ἐφαρμογή, ὅταν γίνουν κοινὸ κτῆμα, συνείδηση γενική, ὅλων τῶν μελῶν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ὁμάδος, ποὺ ζῆ στὴν κοινοτικὴ περιοχή. Σὲ κάθε περίπτωση, ὁ συντονιστικὸς χαρακτῆρας τῆς Ἐπιτροπῆς πρέπει νὰ εἶναι τόσο μελετημένος, ὅσο καὶ ἔκδηλος. Τίποτε τὸ θετικὸ καὶ τὸ σοβαρὸ δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ, ἂν στὴν ὅλη ἐκπαιδευτικὴ προσπάθεια δὲν μετέχουν τὰ τοπικὰ τμήματα τῶν μεγάλων ὀργανώσεων καὶ ἰδίως τὸ τμῆμα τῆς Νεολαίας. Οἱ διαφωτιστικὲς διαλέξεις μὲ θέμα τὸ συγκεκριμένο καὶ πρακτικὸ πρόβλημα τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ προγράμματος εἶναι ἀπαραίτητες. Νέοι ἐκπαιδευτικοί, μηχανικοί, ἔμποροι, οἰκονομολόγοι, ἔχουν πολλὰ στοιχεῖα πολύτιμα νὰ προσκομίσουν στὴν ἐπίλυση ἀναλόγων προβλημάτων. Εἶναι πιὰ καιρὸς ἡ κοινότης νὰ ἐκμεταλλευθῇ στὸν ἀνώτατο δυνατὸ βαθμὸ τὴν πεῖρα τῶν παραγόντων αὐτῶν.

3. Κατανόηση τῶν πολιτιστικῶν ἀναγκῶν, καταρτισμὸς καὶ ἐφαρμογὴ τοῦ σχετικοῦ προγράμματος.

Ἔχει πολλὲς φορὲς τονισθῇ ἡ ἄποψη, ὅτι ἡ ἵδρυση καὶ ἡ λειτουργία Ἑλληνικοῦ σχολείου δὲν εἶναι παρὰ ἕνα ἀπὸ τὰ μέσα ποὺ ὁδηγοῦν στὴν ἱκανοποίηση τῶν εὐρυτέρων σκοπῶν τῆς ὁμογενείας. Γιὰ νὰ ἀποδώσῃ μάλιστα τὸ σχολεῖο τοὺς καλύτερους καρποὺς πρέπει νὰ πνέῃ γύρω του ἀέρας κορεσμένος ἀπὸ τὶς παραδοσιακὲς καὶ πολιτιστικὲς ἐκδηλώσεις τῆς κοινότητος. Ἡ Ἐκκλησία, οἱ συγκεντρώσεις, τὸ γλέντι, ὁ χορός, τὸ τραγούδι, οἱ οἰκογενειακὲς παραδόσεις, ὁ διάκοσμος τοῦ σπιτιοῦ καὶ τῶν κοινοτικῶν χώρων, τὸ ραδιόφωνο, ὁ τύπος, ἡ τοπικὴ ὥρα τηλεοράσεως, ἡ βιβλιοθήκη, τὸ κοινοτικὸ μουσεῖο καὶ ἀρχεῖο, οἱ ἐκθέσεις ἔργων τέχνης, βιβλίου καὶ ἐνδυμασιῶν, ἡ προγραμματισμένη ἐπαφὴ μὲ τὴν ζωὴ τῆς Ἑλλάδος καὶ γενικώτερα ἡ ὠργανωμένη προσπάθεια γιὰ τὴν ἐφαργομὴ τοῦ εὐρυτέρου προγράμματος τῆς ὁμογενείας, εἶναι μέσα καὶ μέτρα καὶ μορφὲς ζωῆς πρὸς τὰ ὁποῖα κάθε κοινότης πρέπει νὰ προσβλέπῃ καὶ τὰ ὁποῖα ἀποτελοῦν, ὅπως ἐτονίσθη, τὸ μόνο εὐνοϊκὸ περιβάλλον γιὰ τὴν ἀποδοτικὴ ἐργασία τοῦ σχολείου.

Μιὰ εἰδικὴ Ὑποεπιτροπή, καταλλήλως συγκροτημένη, μπορεῖ καὶ πρέπει νὰ σημειώσῃ θετικὲς ἐπιτυχίες στὸν πολιτιστικὸ τομέα. Φροντιστήρια Ἑλληνικῆς μουσικῆς καὶ χοροῦ, καλλιτεχνικοὶ ὅμιλοι καὶ παραστάσεις, ἐκθέσεις, ἐκδρομές, ἑορτασμοὶ—ὅλες αὐτὲς οἱ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρουσες καὶ προαγωγικὲς ἐκδηλώσεις καὶ ἐνασχολήσεις δὲν εἶναι κατώτερες τῶν ἐνθουσιασμῶν καὶ τῶν γνώσεων τῶν νέων μας.

Οἱ κύριες καὶ οἱ καθοδηγητ
σκέψεις καὶ ἀρχές, ποὺ πρέπει
ντοτε νὰ ἔχουν στὸ νοῦ των ὅλοι
κρατοῦν στὰ χέρια των τὶς εὐγ
κὲς αὐτὲς πρωτοβουλίες εἶναι π
που οἱ ἑξῆς:

1. Ἡ πνευματικὴ καὶ πολιτιστ
ἐργασία τῆς Ἑλληνικῆς κοινότη
δὲν ἐμπνέεται μόνο ἀπὸ τοὺς τ
δικαιολογημένους καὶ τόσο εὐ
νικοὺς συναισθηματισμοὺς τῶν
λαιῶν ὁμογενῶν. Ἡ ἐργασία α
εἶναι ἡ θετικὴ ἀπάντηση τόσο
μεγάλο πρόβλημα τῆς μορφώσ
τῶν νέων μας, ὅσο καὶ στὰ ἐπίμ
σημερινὰ αἰτήματα τῆς Ἀμερικ
κῆς κοινωνίας καὶ παιδείας γιὰ
διατήρηση καὶ τὴν τόνωση τῆς
κιλίας ἐκφράσεως τῆς πολιτιστι
ζωῆς τῆς χώρας.

2. Ἡ Ἑλληνικὴ κοινότης, λό
τῆς φύσεως καὶ τῆς ἀποστολῆς τ
εἶναι ὁ κατ' ἐξοχὴν βασικὸς πα
γων, ποὺ βαρύνεται μὲ τὴν εὐθ
τῆς μελέτης καὶ τῆς ἐφαρμογῆς
κοινοτικοῦ ἐκπαιδευτικοῦ καὶ πο
τιστικοῦ παράγοντος.

3. Ἡ Ἑλληνικὴ Ἀρχιεπισκο
ἐντολοδόχος τῶν Κληρικολαϊκῶν
νελεύσεων, οἱ ὁποῖες ἐκφράζουν
ἑρμηνεύουν τὶς τάσεις τῆς ὁμο
νείας σὰν συνόλου, παρεμβαίνει
τὶς εἰδικευμένες ὑπηρεσίες της
ζωὴ τῆς κοινότητος γιὰ νὰ δώ
γενικὲς κατευθύνσεις, ὁδηγίες
πληροφορίες χρήσιμες. Δὲν ἀντι
θιστᾷ τὴν κοινότητα στὰ κύρια ἔρ
της. Τὴν ἐνισχύει καὶ τὴν καθοδη

(Συνέχεια ἐκ τῆς σελ. 196)

γίνεται λόγος περὶ τοῦ Ἐσφαγμένου Ἀρνίου, δὲν ὑπῆρξε κήρυγμα ἱεραποστολικώτερον, κατανυκτικώτερον καὶ κατακτητικώτερον ἀπὸ τὸ Περὶ Σταυροῦ κήρυγμα».

⁂

Τὸ περὶ τοῦ σταυροῦ τοῦ Κυρίου κατανυκτικὸν καὶ κατακτητικὸν αὐτὸ κήρυγμα θὰ κληθῇς νὰ ἀκούσῃς καὶ σύ, ἀγαπητὲ ἀναγνώστα, κατὰ τὴν ἑορτὴν τῆς Ὑψώσεως. Εἰς τὴν περὶ τοῦ σταυροῦ μελέτην θὰ πρέπει νὰ συγκεντρώσῃς τὰς σκέψεις σου καὶ νὰ ἐμβαθύνῃς κατὰ τὴν ὥραν τῆς Θείας Λατρείας. Ἐνθυμήσου ἐκεῖνο, ποὺ μᾶς συμβουλεύει ὁ Μέγας Βασίλειος: «εἰ μὴ τῆς πρώτης σεαυτοῦ γενέσεως μέμνησαι τῆς καταβληθείσης ὑπὲρ σοῦ τιμῆς, λάβε τ ἀξιώματος ἔννοιαν. Ἀπόβλεψόν σου πρὸς ἀντάλλαγμα καὶ γνῶθι σεαυτοῦ τὴν ἀξίαν. πολυτιμήτῳ αἵματι τοῦ Χριστοῦ ἠγοράσθης. γίνου δοῦλος τῆς ἁμαρτίας. Σύνες σεαυτοῦ τ τιμῆς». Τὰ λόγια αὐτὰ τοῦ Οὐρανοφάντορ Πατρός, οἱ ὕμνοι καὶ ἡ ἀτμόσφαιρα ἡ κατα κτικὴ τῆς Ἐκκλησίας μας, θὰ σὲ βοηθήσουν ψιθυρίσῃς γονατιστὸς καὶ ἐν συντριβῇ καὶ τ πεινώσει καρδίας πρὸς τὸν Κύριον: «Τὸν Στα ρόν σου προσκυνοῦμεν Δέσποτα...». Χωρ ἀμφιβολίαν ἡ δρόσος τῆς λυτρώσεως θὰ ἐγγί τὴν ψυχήν σου καὶ θὰ αἰσθανθῇς ἀπέραντ γλυκύτητα καὶ εὐφροσύνην πνευματικήν.

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΟΡΘΟΔΟΞΟΝ ΣΥΝΟΔΟΝ — ΙΙ

Ὑπὸ τοῦ κ. Β. Γ. Βασιλειάδου, Δ.Ο.Θ.

Ἑπτὰ ἔτη εἶχον παρέλθει ἀπὸ τὴν τὰ τὸ 1923 σύγκλησιν ἐν Κωνσταν-νουπόλει τοῦ «Πανορθοδόξου Συ-ρίου», τὸ ὁποῖον εἶχε λάβει καὶ τὴν ρόφασιν ὅπως τῷ 1925, ἐπὶ τῇ 00ῇ ἐπετείῳ τῆς Α΄ Οἰκουμενικῆς νόδου συγκληθῇ Πανορθόδοξος Σύ-δος ἐν Κωνσταντινουπόλει, κατό-ν προτάσεως τῶν Ρουμάνων καὶ ν Σέρβων Ἀντιπροσώπων. Τὸ Οἰ-υμενικὸν Πατριαρχεῖον εἶχε σφυ-μετρήσει τὰς διαθέσεις τῶν λοι-ν ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλη-ῶν, «ἐκ δὲ τῶν ληφθεισῶν ἀπαν-σεων αὐτῶν περὶ τῆς συγκλήσεως ροσυνόδου, πρὸ τῆς Μεγάλης ἢ ἰκουμενικῆς ἢ Πανορθοδόξου Συ-δου, ἐγένετο κατάδηλος ἡ ὁμόθυ ς ἐπιδοκιμαστικὴ γνώμη αὐτῶν» Πατριαρχικὸν Γράμμα πρὸς ἁπά-ις τὰς Αὐτοκεφάλους Ὀρθοδόξους κκλησίας). Τὸ Οἰκουμενικὸν Πα-ιαρχεῖον, ἐνεργοῦν μετὰ περισκέ-εως, λόγῳ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἀ-ομαλιῶν μεταξὺ Σλαυϊκῶν Ἐκκλη-ῶν, «ἐκ τῆς κτηθείσης πείρας ἔ-οινε νὰ συγκαλέσῃ οὐχὶ Προσύνο-ν, ἀλλὰ Προκαταρκτικὴν Διορθό-ξον Ἐπιτροπήν... Οὕτω δὲ ἔχο-εν τρία στάδια: τὴν Διορθόδοξον πιτροπήν, τὴν Προσύνοδον καὶ ην Οἰκουμενικήν». (Ἐπίσημος δή-ωσις τοῦ ἐκ τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Μητρο-λίτου Τραπεζοῦντος Χρυσάνθου). ὕτως ἀπεδείχθησαν ὑπεράγαν αἰ-όδοξοι αἱ προβλέψεις περὶ ἀμέσου τὰ τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον ῦ 1923 σύγκλησεως Πανορθοδόξου νόδου, ἀκόμη δὲ καὶ Προσυνόδου, ὶ συνεκλήθη ἡ Προκαταρκτικὴ Δι-θόδοξος Ἐπιτροπὴ ἐν Ἁγίῳ Ὄρει, Μονῇ Βατοπεδίου, τὴν ἡμέραν ς Πεντηκοστῆς τοῦ 1940, ἐργα-εῖσα ἐπὶ 16 ἡμέρας (8—23 Ἰου-υ 1930).

Εἰς τὴν Π. Δ. Ἐπιτροπὴν ἀντε-προσωπεύθησαν σχεδὸν ὅλαι αἱ Ὀρθόδοξοι Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι: 1) Κωνσταντινουπόλεως, 2) Ἀλεξανδρείας, 3) Ἀντιοχείας, 4) Ἱεροσολύμων, 5) Σερβίας, 6) Ρουμανίας, 7) Κύπρου, 8) Ἑλλάδος καὶ 9) Πολωνίας. Δὲν ἐκλήθησαν αἱ Ἐκκλησίαι Βουλγαρίας, λόγῳ τοῦ Σχίσματος, καὶ Ἀλβανίας, λόγῳ ἐσωτερικῶν αὐτῆς ἐκκλησιαστικῶν ἀνωμαλιῶν. Ἡ Ἐκκλησία τῆς Ρωσσίας, καίτοι προσκληθεῖσα, δὲν κατωρθώθη νὰ ἀντιπροσωπευθῇ, λόγῳ τοῦ γνωστοῦ διχασμοῦ, καὶ παρὰ τὴν αἴτησιν τῶν δύο μερίδων, ὅπως κληθοῦν νὰ ἀποστείλουν ἀντιπροσώπους κεχωρισμένως. Ἐν τούτοις τὸ Προεδρεῖον τῆς Ἱερᾶς Ρωσσικῆς Συνόδου συνεχάρη τὸν Πρόεδρον τῆς Διορθοδόξου Π. Ε. καὶ ηὐχήθη εἰς αὐτὴν «δρᾶσιν καρποφόρον διὰ τὴν καθόλου Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν».

Μετὰ τὴν Θείαν Λειτουργίαν τῆς Πεντηκοστῆς καὶ τὸν Ἑσπερινόν, ἤρξαντο αἱ ἐργασίαι τῆς Διορθοδόξου Π. Ε., ὑπὸ τὴν Προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου Ἡρακλείας Φιλαρέτου Βαφείδου (ΚΠόλεως). Τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς Δ. Π. Ε. ἔδωσεν ἄριστα ὁ Πολωνὸς Μητροπολίτης Βαρσοβίας Διονύσιος, προσαγορεύσας «τὴν Συνέλευσιν ταύτην ὡς ὁρατὴν ἔκφρασιν τῆς ἐσωτερικῆς ἑνότητος τῶν ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, συγκροτηθεῖσαν τῇ χειραγωγίᾳ τῆς Ἐκκλησίας Κωνσταντινουπόλεως, ἥτις ὡς ἐκ τῆς ἀρχαιότητος αὐτῆς, κατέχει τὸ ἰδιάζον αὐτῇ πνεῦμα».

Τὴν ἑνότητα ταύτην ἐσκίασε κάπως ἡ στάσις τῆς Σερβικῆς Ἀντιπροσωπείας, ἥτις ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Σερβικὴ Ἐκκλησία: α) Δὲν ἀποδέχεται ἐκ τῶν προτέρων τὰς ἀποφάσεις τῆς Διορθοδόξου Π. Ε., β) Ἀποκρούει τὰς ἀποφάσεις τοῦ Πανορθοδόξου Συνεδρίου ΚΠόλεως (1923, τὰς ὁποίας ἐν τούτοις εἶχον ὑπογράψει οἱ ἀντιπρόσωποί της, γ) ζητεῖ τὴν ἄρσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ Σχίσματος, δ) τὴν συζήτησιν θέματος Ἁγίου Ὄρους, ε) τὴν διευθέτησιν τοῦ ζητήματος τῆς Ἀλβαανικῆς Ἐκκλησίας καὶ στ) καὶ πιστεύει ὅτι ἐλαττώνει τὴν σπουδαιότητα τῶν ληφθησομένων ἀποφάσεων ἡ ἀπουσία τῆς Ρωσικῆς Ἐκκλησίας,, ἥτις—ἐνῷ ὅλαι Ἐκκλησίαι ἐκπροσωποῦν τὸ ¼ τῆς Ὀρθοδοξίας, αὕτη μόνη ἐκπροσωπεῖ τὰ ¾ αὐτῆς. (Ὡσὰν νὰ μετρᾶται τὸ κῦρος μιᾶς Συνόδου ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν μελῶν μιᾶς ἑκάστης Ἐκκλησίας καὶ ὄχι ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀντιπροσωπευομένων Ἐκκλησιῶν). Ἡ Πατριαρχικὴ Ἀντπροσωπεία ἔδωκε τὰς καταλλήλους ἀπαντήσεις.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Ρουμανικὴ Ἀντιπροσωπεία ἔκαμε τὴν περίφημον πρότασιν: «Περὶ ἱδρύσεως τοῦ θεσμοῦ Διαρκοῦς Ὀργανισμοῦ τῆς καθόλου Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας, ἐν εἴδει Συνόδου ἢ Συνελεύσεως, παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Πατριαρχείῳ Κωνσταντινουπόλεως, ἐξ ἀντιπροσώπων ἁπασῶν τῶν ἐπὶ μέρους Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, οἵτινες, συγκαλούμενοι παρὰ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου κατὰ περιόδους, ἤθελον συζητῇ τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν ἐν γένει Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν Προβλήματα». Ὁ αὐτὸς Ρουμᾶνος ἀντιπρόσωπος, Ἐπίσκοπος Ρώμαν Λουκιανός, ἐτόνισε καὶ τὰ ἑξῆς: «Αἱ συζητήσεις, μαρτυροῦσαι ὅτι ἀπὸ μακροῦ δὲν ἔχομεν συγκεντρωθῇ, καταδεικνύουσι τὴν μεγάλην ἀνάγκην νὰ συναθροιζώμεθα συχνότερον. Ἔχομεν δὲ νὰ συνέλθωμεν ἀπὸ αἰώνων».

Οὕτω, μὲ πνεῦμα κατανοήσεως καὶ ἀντίληψιν πράγματι πανορθόδοξον, ἐσυνεχίσθησαν αἱ ἐργασίαι τῆς Διορθοδόξου Ἐπιτροπῆς ἐπὶ 16 ἡμέρας, κατέληξαν δὲ εἰς πλήρη ἐπιτυχίαν,

διὰ τῆς λήψεως ὁμοφώνου ἀποφάσεως ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τοῦ διαγράμματος τῶν θεμάτων, τὰ ὁποῖα θὰ συζητηθοῦν εἰς τὴν μέλλουσαν νὰ συγκληθῇ Πανορθόδοξον Προσύνοδον. Τὰ θέματα ταῦτα εἶναι:

1) Τὸ τῆς Ρωσσικῆς Ἐκκλησίας, 2) Στενωτέρα σχέσις καὶ συνεργασία μεταξὺ τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν, 3) Μόρφωσις τοῦ Κλήρου, 4) Ἡ ἐν Ἀμερικῇ Ἐκκλησία, 5) Ὁ Μοναχικὸς βίος, 6) Ἀθεϊσμὸς καὶ ἄλλα πεπλανημένα συστήματα, 7) Σχέσεις πρὸς τὰς Ἑτεροδόξους ἐν γένει Ἐκκλησίας, 8) Ἐπιστροφὴ αἱρετικῶν καὶ σχισματικῶν, 9) Κωδικοποίησις τῶν Ἱερῶν Κανόνων κ.λ.π., 10) Γάμος καὶ διαζύγιον, 11) Ἐκκλησιαστικὴ ποινικὴ Δικονομία, 12) Ἐκλογὴ Ἀρχιερέων καὶ δὴ Ἀρχηγῶν Ἐκκλησιῶν, 13) Ἡμερολόγιον, 14) Τυπικόν, 15) Ὀρθόδοξος Χριστιανικὸς πολιτισμός, 16) Βυζαντινὴ Τέχνη καὶ 17) Αὐτοκέφαλοι Ἐκκλησίαι, ἀριθμὸς καὶ τρόπος ἀνακηρύξεως αὐτῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς Διορθοδόξου Πρ. Ἐπιτροπῆς θὰ ἦσαν ἀσφαλῶς πλουσιώτερα, ἐὰν ἡ ἐπίμονος στάσις τῆς Σερβικῆς Ἀντιπροσωπείας δὲν ἠνάγκαζε τὴν Συνέλευσιν, χάριν τῆς ἑνότητος, «ἐν τῇ ὁποίᾳ ἔγκειται ἡ δύναμις ἡμῶν» (Πρακτικά), 1) νὰ μὴ λάβῃ ἀποφάσεις (ὡς ἔλαβε τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον τοῦ 1923), 2) νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ παραδοχὴ τῶν θεμάτων τῆς Προσυνόδου δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, 4) νὰ δηλώσῃ ὅτι ἡ παροῦσα Διορθόδοξος Πρ. Ἐ. δὲν ἔχει σχέσιν μὲ τὸ Πανορθόδοξον Συνέδριον τοῦ 1923,5) νὰ δηλώσῃ ὅτι οὔτε τῆς Προσυνόδου αἱ ἀποφάσεις θὰ εἶναι ὑποχρεωτικαὶ διὰ κάθε Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ μόνον τῆς Πανορθοδόξου Συνόδου, καὶ 6) νὰ μὴν ἀποφασίσῃ οὔτε—καθὼς εἶχεν ἐντολήν—πόσοι θὰ παραστοῦν ἐξ ἑκάστης Ἐκκλησίας εἰς τὴν Προσύνοδον, οὔτε ποῦ καὶ πότε θὰ συνέλθῃ αὕτη.

Οὕτω τὸ ὅραμα τῆς Προσυνόδου, διὰ τὴν ὁποίαν ἐκάλει κατ' ἀρχὰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον τὰς ἀδελφὰς Ἐκκλησίας, μετέστη μακράν. Καὶ περισσότερον μακρὰν τὸ ὅραμα τῆς Πανορθοδόξου Οἰκουμενικῆς Συνόδου. Βεβαίως ἡ Ἐκκλησία εἶναι θεσμὸς αἰώνιος καὶ ἐπομένως καὶ τὰ προγράμματα Αὐτῆς ἔχουν πνοὴν μακραίωνα. Ἀλλὰ δὲν εἶναι αἰωνόβια καὶ τὰ μέλη Αὐτῆς. Τὰ δὲ προβλήματα τῆς στρατευομένης Ἐκκλησίας καθημερινῶς αὐξάνουν, ἀπαιτοῦντα ἐπείγουσαν λύσιν, ἥτις δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἀναβάλληται διαρκῶς χωρὶς μεγάλας ἀπωλείας διὰ τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἀνεπανορθώτους διὰ πολλὰ μέλη Αὐτῆς. Καί, τὸ σπουδαιότερον—δὲν ἐμφανίζεται ἐνεργουμένη—ἐὰν ὑπάρχῃ—ἡ Πανορθόδοξος συνείδησις, τὴν στιγμὴν μάλιστα καθ' ἣν τοσαῦται καταβάλλονται προσπάθειαι πρὸς ὑποστήριξιν μιᾶς ἑτεροδόξου πρωτοβουλίας, τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως. Καὶ ἐνῶ ὑπάρχει, εἰς βαθμὸν ἀξιοθαύμαστον μάλιστα ἡ ἑνότης μεταξὺ τῶν ἐπὶ μέρους Ἀδελφῶν Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν, ἑνότης ὄχι μόνον δογματικὴ ἀλλὰ καὶ διοικητική, ἐνῷ ὑπάρχει τόση πνευματικὴ ζωτικότης, λείπει ἡ ἐνιαία γραμμή, τὴν χάραξιν τῆς ὁποίας νεώτεραι Ἐκκλησίαι ἔχουν τὴν φιλοδοξίαν νὰ χαράξουν καὶ ἀναρμοδίως νὰ ἐπιβάλουν. Τὸ μόνον ἁρμόδιον καὶ ἐνδεδειγμένον πρὸς τοῦτο εἶναι τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον, τὸ ὁποῖον πάντοτε, καὶ σήμερον, ὁπότε «τὸ ρ στὸν τῶν ἐγκοσμίων ὑπερέβη τὴν αὐτοῦ φύσιν», δὲν παύει νὰ ἔχῃ ντανὸν ἐνώπιόν του τὸ ὅραμα τ Πανορθοδόξου Συνόδου. Ἂς μὴ σμονῶμεν ὅτι τῷ 1923 μόλις συνῆλ τὸ πρῶτον ἀπὸ αἰώνων Διορθόδοξ Σῶμα. Τὰ θέματα τῆς Πανορθοδ ξου Προσυνόδου, λεπτομερῶς κ ἐπισταμένως μελετηθέντα καὶ συ πληρωθέντα μὲ ὅσα ὁ μεσολαβήσ ἀπὸ τοῦ 1930 χρόνος ἐδημιούργη προβλήματα, ἔχουν ἤδη ἑτοιμασ παρὰ τῆς οἰκείας Συνοδικῆς Ἐπιτρ πῆς τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείο Τὰ βλέμματα πάντων εἶναι καὶ πάλ ἐστραμμένα πρὸς τὸ Σεπτὸν τῆς Ὀ θοδοξίας Κέντρον. Ἐκεῖ, εἰς το κόλπους τῆς Μητρὸς Ἁγίας τοῦ Χρ στοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας, γαλουχε ται καὶ ἀναπτύσσεται ἡ πεποίθησι ὅτι γρήγορα θὰ διαλυθοῦν τὰ ν φύδρια, θὰ ὑπερνικηθοῦν οἱ ἑκαστ χοῦ ἐπισκιάζοντες τὴν Πανορθόδ ξον συνείδησιν ἐθνικιστικοὶ λόγ καὶ θὰ ἀνατείλῃ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴ ὁποίαν εἰς τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρ χεῖον, τὴν μόνην πανορθόδοξον ἀ μοδίαν Ἀρχήν, θὰ συνέλθῃ ἡ Πα νορθόδοξον Προσύνοδος, ἀπὸ τὴ ὁποίαν τόσα προσδοκᾷ ὄχι μόνον Ὀρθοδοξία, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρος Χριστιανικὸς κόσμος.

SUBSCRIPTION BLANK

THE ORTHODOX OBSERVER

St. Basil's Academy — Garrison, N. Y.

Please enter / renew **my subscription to The Orthodox Observer.**

☐ **1 year $4.00** ☐ **2 years $7.00**

Name .....

Address .....

City ..... **Zone** ..... **State** .....

check or money order enclosed
(foreign postage $0.50 per year extra)

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΗ ΜΟΥΣΙΚΗ — VI

Ὑπὸ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ
Καθηγητοῦ Βυζαντινῆς καὶ Εὐρωπαϊκῆς Μουσικῆς
Chicago, Illinois

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β΄.

ορυφαῖοι Πατέρες, οἵτινες εἰρ-θησαν διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ πρό-ὸ τῆς Μουσικῆς εἰς τὴν Ἐκκλη-ν κατὰ τὴν περίοδον ταύτην ἐν χείᾳ εἶναι:

ΩΜΑΝΟΣ Ο ΜΕΛΩΔΟΣ, γνω-ς εἰς ἡμᾶς ὡς ὁ κατ' ἐξοχὴν ποι-ς καὶ συνθέτης Κοντακίων. Ἐ-ήθη εἰς τὴν Ἐμέσην τῆς Συρίας ἤκμασεν «ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀνα-σίου τοῦ Βασιλέως», πιθανώτατα ὰ τὸ ά ἥμισυ τοῦ στ΄ αἰῶνος.

Ο Ρωμανὸς ἦτο κατ' ἀρχὰς Διά-ος τῆς Ἐκκλησίας Βηρυτοῦ, κα-ιν μετέβη εἰς τὴν Κωνσταντινού-ιν, ὅπου ἐξελίχθη εἰς ὑπέροχον ητὴν καὶ συνθέτην.

Ἐποίησε καὶ ἐμελοποίησε περισ-ερα ἀπὸ χίλια Κοντάκια, ἐκ τῶν ίων τὰ γνωστότερα εἶναι: Τῶν ιστουγέννων, «Ἡ Παρθένος σή-ον τὸν ὑπερούσιον τίκτει». Τῶν φανείων, «Ἐπεφάνης σήμερον τῇ κουμένῃ», τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεο-ου, «Τὴν ἐν πρεσβείαις ἀκοίμητον τόκον», «Τὰ ἄνω ζητῶν», τὸ «Ὡς ρχὰς τῆς φύσεως» καὶ ἄλλα. Ἐξ ν τὸ πρῶτον θεωρεῖται τὸ τελειό-ον Κοντάκιον ἀπὸ ἀπόψεως ποιή-ς καὶ Μουσικῆς. Ἔγραψεν ἐπίσης πολλοὺς «Οἴκους», καθὼς καὶ τὸ όμελον «Αἱ Ἀγγελικαὶ προπορεύε-ι δυνάμεις», εἰς ἦχον πλ.β΄., ψαλ-ενον εἰς τὰ Προεόρτια τῶν Χρι-υγέννων.

ΡΗΓΟΡΙΟΣ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ, πας Ρώμης. (540-604). Ἦτο ἄριστος μουσικὸς καὶ ἐγνώριζε ἄρι-στα τὸ σύστημα τῆς Μουσικῆς τῶν Ἀρχαίων Ἑλλήνων. Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἤρχισε νὰ φθείρεται τὸ Μουσικὸν σύστημα τοῦ Ἱεροῦ Ἀμ-βροσίου, ὁ Γρηγόριος ἀνεμόρφωσε καὶ συνεπλήρωσεν αὐτὸ μὲ τὴν εἰ-σαγωγὴν εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Μουσικὴν τῆς Δύσεως καὶ τῶν ἑτέ-ρων τεσσάρων πλαγίων ἤχων. Ἐπί-σης συνέλεξεν ὅλας τὰς ὡραίας καὶ ἁπλὰς λειτουργικὰς μελῳδίας εἰς βι-βλίον, τὸ ὁποῖον ἐκάλεσεν «Ἀντιφω-νάριον» καὶ τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευσεν ὡς βάσις εἰς τὴν τελετουργικὴν τῆς Δυτικῆς Ἐκκλησίας.

Διὰ νὰ προφυλάξῃ δὲ τὸ σύστημα αὐτὸ ἄφθαρτον, ἵδρυσεν εἰς τὴν Ρώ-μην Σχολὴν Μουσικῆς, ἡ ὁποία διετη-ρήθη 300 χρόνια μετὰ τὸν θάνατόν του, συμβάντα τὸ 604 μ.Χ. Ἡ Σχολὴ αὕτη ἔδωσε κατὰ καιροὺς ὑπερόχους Μουσικοὺς εἰς τὰς διαφόρους Χρι-στιανικὰς Ἐκκλησίας τῆς Δύσεως. Παρομοίας Μουσικὰς Σχολὰς ἵδρυ-σεν εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ εἰς τὴν Γερ-μανίαν. Διὰ τοῦτο ἡ Γρηγοριανὴ Μουσικὴ ἐπεκράτησεν εἰς ὅλην τὴν Εὐρώπην.

Ὁ Γρηγόριος πρῶτος εἰσήγαγεν εἰς τὴν Μουσικὴν τῆς Ἐκκλησίας τὸ στιχηραρικὸν Μέλος, τὸ ὁποῖον κα-τόπιν ἐτελειοποίησεν ὁ Σωφρόνιος Πατριάρχης Ἱεροσολύμων. Αὐτὸς δὲ ἐξέλεξεν ἐκ τῶν Ψαλμῶν διαφόρους ἐπικαίρους στίχους διὰ τὰ Ἀντίφωνα τῶν διαφόρων ἑορτῶν.

ΣΩΦΡΟΝΙΟΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗΣ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Δαμασκὸν τῆς Συρίας. Κατ' ἀρ-χὰς ἦτο σοφιστής, κατόπιν μοναχὸς καὶ ἔπειτα ἔγινεν ὁ 59ος κατὰ σειρὰν Πατριάρχης Ἱεροσολύμων.

Ὁ Πατὴρ οὗτος ἤκμασε κατὰ τὸν Ζ΄ αἰῶνα καὶ ἦτο ἄριστος ποιητὴς καὶ συνθέτης. Ἐτελειοποίησε μέχρι τοῦ κλασσικοῦ ὕψους τὸ στιχηραρι-κὸν μέλος. Ἐποίησε καὶ ἐμελοποίησε πολλοὺς ὕμνους καὶ στιχηρὰ ἰδιόμελα τῶν Μεγάλων Ὡρῶν, τῶν Δεσποτι-κῶν ἑορτῶν, Χριστουγέννων καὶ Θε-οφανείων. Τὰ στιχηρὰ τοῦ Μεγάλου Ἁγιασμοῦ, «Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων» καὶ τῆς Μ. Παρασκευῆς. Ἐπίσης συνεπλήρωσε τὸν Ρυθμὸν καὶ τὴν Μουσικὴν τοῦ Ἐπιλυχνίου ὕμνου, «Φῶς ἱλαρόν». Ἐπ' ὀνόματί του σώζεται ἀργὸν Στιχηράριον, τὸ ὁποῖον μετέφερεν εἰς τὴν νέαν γρα-φὴν τῆς Μουσικῆς ὁ Γρηγόριος Πρω-τοψάλτης.

Ο ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΥΡΑΚΟΥΣΩΝ Ἐπίσκοπος, Ἕλλην τὴν καταγωγήν, ἐσπούδασεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ ἤκμασεν περὶ τὰ μέσα τοῦ Ζ΄ αἰῶνος καὶ ἐτελεύτησε τὸ 669 μ.Χ. Οὗτος ἐποίησε καὶ ἐμελοποίησεν τὸν ὑπέροχον ὕμνον: εἰς τὸν Μεγαλομάρ-τυρα Δημήτριον, «Εὐφραίνου ἐν Κυ-ρίῳ πολις Θεσσαλονίκη», καθὼς καὶ τροπάρια εἰς Ἰάκωβον τὸν Πέρσην, 29 Νοεμβρίου, καὶ Πορφύριον Γά-ζης, 26 Φεβρουαρίου, καὶ εἰς τὴν Γέννησιν καὶ Θεοφάνεια τοῦ Σω-τῆρος.

ST. CHRYSOSTOM ABOUT THE CROSS

BY REV. JOHN PSILLAS

By Thy Cross, O Christ our Saviour, the dominion of death hath been destroyed and the delusions of the devil overthrown. The generation of men also, being saved by faith, doth offer unto Thee a perpetual hymn.

Tone III, Verpers, Hymn for: Lord I have cried unto Thee . . .

On September 14th our Church celebrates the Exhaltation of the Holy Cross. The Holy Cross on which our Lord was crucified was found by Saint Helen, mother of the Emperor Constantine and was brought by her to Jerusalem in the year 326. It was placed in the Church of the Resurrection which she built at the Tomb of our Lord. Three hundred years later, the Emperor Heraclius, having defeated the Persians, reverently took the Holy Cross from them and in bare feet, with plain dress, returned it to the Church of the Resurrection in Jerusalem. Here, the Bishop Makarios of Jerusalem, raised the Cross for the gathering throngs to worship. This Exhaltation we celebrate on September 14th.

* * *

Many of the Fathers of the Church spoke and wrote about the Cross. St. Chrysostom, one of the greatest of them, in his homily on the first epistle of St. Paul, elaborates upon this theme as follows:

"To show the power of the Cross, Saint Paul said, 'For Jews ask for signs and Greeks seek after wisdom: but we preach Christ crucified, unto Jews a stumbling block, and unto Greeks foolishness; but unto them that are called, both Jews and Greeks, Christ the Power of God, and the Wisdom of God.' (First Corinthians 1:22-24)

Vast is the import of the things here spoken! For he means to say how by contraries God hath overcome, and how the Gospel is not of man. What he saith is something of this sort. When we say unto the Jews, Believe; they answer, Raise the dead, Heal the demoniacs, Show unto us signs. But instead thereof what say we? That He was crucified, and died, Who is preached. And this is enough, not only to fail in drawing over the unwilling, but even to drive away those even who are willing. Nevertheless, it drives not away, but attracts and holds fast, and overcomes.

Again; the Greeks demand of us a rhetorical style, and the acuteness of sophistry. But preach we to these also the Cross; and that which, in the case of the Jews seemed to be weakness, this in the case of the Greeks is foolishness. Wherefore, when we not only fail to produce what they demand, but also produce the very opposite of what they demand; (for the Cross has not merely no appearance of being a sign sought out by reasoning, but even the very annihilation of a sign;—is not merely deemed no proof of power, but a conviction of weakness;—not merely no display of wisdom, but suggestion of foolishness;) — when therefore they who seek for signs and wisdom not only receive not the things which they ask, but even hear the contrary to what they desire, and then by means of contraries are persuaded;— how is not the power of Him that is preached unspeakable? As if to someone tempest-tossed and longing for a haven, you were to show not a haven but another wilder portion of the sea, and so could make follow with thankfulness? Or a physician could attract to hi the man who was wounded a need of remedies, by promisi cure him not with drugs, but burning of him again! For th the result of great power in So also the Apostles prevailed, simply without a sign, but eve a thing which seemed contra all known signs. Which thing Christ did in the case of the man. For when He would heal He took away the blindness thing that increased it: i.e. He on clay. (St. John 9:6) As the means of clay He healed the man, so also by means of the C He brought the world to Him That certainly was adding offe not taking an offence away. So He also in creation, working things by their contraries. With s for instance, He walled in the having made the weak a bridl the strong. He placed the earth u water, having taken order that heavy and the dense should be b on the soft and fluid. By mean the prophets again with a s piece of wood He raised up from the bottom. (2 Kings 6: In like manner also He hath dr the world to Himself. For as water beareth up the earth, so the Cross beareth up the wo You see now, it is proof of g power and wisdom, to convince means of things which tell dire against us. Thus the Cross se to be matter of offence; and yet from offending, it even attra

Homily IV of Saint John Chr stom, on the first epistle of S Paul to the Corinthians 1:18-2 (Nicene and Post-Nicene Fat of the Christian Church.)

The Importance of Sunday Schools

BY NICK POULOS
Brookline, Mass.

he Sunday School is probably of the most important single ects confronting our Church.

he activity and complete interest he parent in the Sunday School gram is as important as the par- ation of the child or the teacher. family benefits mostly by active- interesting itself in the program the local parish or community.

A report by a large Western city the United States Senate on the ter of Juvenile Delinquency states t between 83 to 90 per cent of s or girls coming to the attention he police do not have any church sunday school affiliation what- ver.

As the church interests herself in welfare of the family spiritually, rally and for its general well-being, family as a unit must respond the call of the church and support for the preservation of the family a whole.

His Grace, Bishop Ezekiel of Chi- go testifying before a Senate Com- ttee on Juvenile Delinquency states, he younger ones must not neglect older element, because that is ere juvenile delinquency begins. the older person is not well orient- if he does not have a good phi- ophy of life; if he does not have nciples of faith in a supreme au- rity, in God, then he is not able lead and educate a child." There- e, we must not deal with this prob- as a problem of juveniles alone. is both a problem of juveniles and er people as well."

to this point we may conclude t:

e church serves and interests her- elf in the family.

That the Sunday School is an important part of the Church.

That the family must respond to the call of the church for its salvation and needs.

That parents must assist the church, the Sunday School teachers, and together this makes up a healthy, happy, contented community.

The essence of the Sunday School itself is to have a goal in its work of teaching children. In teaching, Jesus had a message to deliver. He spoke with authority. He delivered the truth. He knew the truth. He had a goal.

The goal or specific aim of Sunday School is to:

Lead the pupil into a personal relationship with God.

To give the child an understanding and appreciation of the life of Jesus Christ and to lead him to accept Christ as his Saviour.

To guide him into a strong bond of loyalty to Christ and to his Church.

To lead the student into a progressive and continuous development into a Christ-like character.

To develop in him the ability and desire to participate in the Sacramental life and the work of the Orthodox Church. The lofty teachings of the Orthodox Church need not be mentioned at length for within her arms we have a civilization in itself. As an architect of the moral character of men, she cannot be surpassed even in this day of modern inventions and science.

To lead him unto an enthusiastic and intelligent participation in the building of a Christian society. We have a heritage, a community, a way of life to uphold. It is the duty of every Orthodox Christian to perpetuate and propagate the Faith: beginning with the most important people in our life, our children, the future Christians and Orthodox citizens of America.

To give him knowledge, understanding and love of the Bible, and intelligent appreciation of the records of Christian experience.

To train the student in the services of the Greek Orthodox Church. which are celebrated for him, with himself as an active participant of a living church.

The church of today which is concerned with youth, Sunday School and community, knows that the Sunday School pupil of today is tomorrows Orthodox Christian.

A successful Sunday School is more than just a well regulated series of lessons and material, sent to a local group by a higher church authority or a central Sunday School office. Rather, the successful Sunday School depends on the unselfish devotion and interest of the clergy, parents and teachers, working as a unit for the welfare of the parish. Regardless of how detailed a general program may be, it cannot function properly without the cooperation and steadfast devotion of the responsible members of the parish groups mentioned previously.

Just as the Divine Liturgy of our Church is an act of public worship, which requires our utmost attention. in like manner the Sunday School is a public act of worship. In this instance, liturgy meaning a public act for the benefit of our fellow-man. A liturgy which requires the active participation of all Orthodox for the spiritual and moral elevation of our youth.

SIXTH INTERNATIONAL G.O.Y.A. CONFERENCE

BY DEAN KISCIRAS

The Sixth International G.O.Y.A. Conference met in Los Angeles, California on August 26 to 31, 1957, with the grim realization that its decisions would affect the future of G.O.Y.A. and of the entire Greek-American community. It chose to take the hard road of service rather than the rosy path of indecision and ineffectual proclamations. In a tight parallel to its slogan, "The Fear of the Lord is the Beginning of Wisdom", the Conference, aware of its responsibilties to Church and Community, legislated a constructive and ambitious program and elected a capable and hard-working National Council to execute it.

Reaffirming its support to the Archdiocesan institutions and educational program, the Conference charged the National Council with the responsibility of organizing and directing to build a $250,000 Byzantine chapel at the Holy Cross Seminary by 1960; it further directed the National Council to prepare the material, assemble the personnel and launch, by mid-March, a nation-wide door-to-door campaign in an attempt to double the membership of our churches in America; it voted to enlarge the scope of the Decadollarion among people over 21 and residing at home; it intensified its assistance to the Holy Cross Seminary, the Sunday Schools, the Choirs and the St. Basil's Academy; and it initiated a study of parochial schools (curriculum, teaching and financing) for the use of the Mixed Council of the Archdiocese.

Junior G.O.Y.A., the most grave responsibilty of the organization, received careful and lengthy consideration. The structure, activities and leadership of Junior G.O.Y.A. were settled and agreed upon. The success of this program is the cornerstone of the future existence of G.O.Y.A. as well as of the Church in America. With the cooperation of the parish priests and the various Boards of Trustees, G.O.Y.A. aims to bring this group to a level consistent with the demands and expectations of the parents and the needs of the younger set.

A Bureau of Religious Information and Planning was formulated in order to assist local chapters in the evolution of a successful religious program and to provide them with the material necessary for such a program.

Minimum standards for local chapters, a uniform fiscal year and the tightening of the organizational administration were enacted so as to insure and facilitate the success of the National program.

The new National Council needs really no introduction. Its members have been in the forefront of G.O.Y.A. since its inception. They are: Soterios Tsoutsouras, New York, Chairman; Andrew Kopan, Chicago, Vice-Chairman; Nicholas Kakos, Minneapolis, Treasurer; Michael Sotirhos, New York, Secretary; John Zotos, Boston, Councilman for Diocese III; John Pappas, Los Angeles, Councilman for Diocese IV; Louis Callesis, Miami, Councilman for Diocese V; Minerva Chalapis, Detroit, Councilwoman for Diocese VI. The Chairman and Vice-Chairman are, in addition, Councilmen for Dioceses I and II respectively. The T
urer and the Secretary are Cou
men-at-large. The Archdiocesan
presentative is Rev. James Alo
St. Nicholas, Newark, New Je

Skipping over other impo
developments and decisions, i
worth noting at this time the de
and pleasure of the Conferenc
granting the request of Mr. A
Verinis, newly elected Supreme
sident of Ahepa, to appear and
dress the delegates. Mr. Ver
brought to all Goyans the greet
of the Ahepa family. "I regard y
work done here", Mr. Verinis
clared, "as contributing much m
to the constant growth of the Or
dox Church than that done by
other organization of any peo
I found G.O.Y.A. united and I
happy to find it so." The Confere
accorded Mr. Verinis a stand
ovation and expressed, through
Chairman, Michael Sotirhos, the
altered G.O.Y.A. policy to supp
and assist any organization,
particularly Ahepa, for the prog
of our Church and Community
the United States of America.

The Sixth International Con
ence of G.O.Y.A. succeeded in
larging the scope of the organizat
and materially assisted the effo
of its members to fulfill their pr
motto: "Live Your Orthodox Fait

YEARBOOK 1957

In previous issues of the Orthodox Observer we have had occasions to praise the "1957 Greek Orthodox Yearbook" as a valuable contribution to the Greek Orthodox literature of our Church. Favorable remarks about its usefulness have poured in. In a letter to his Eminence Archbishop Michael appearing below, are stated the comments of Mr. Daniel C. Toumbakis, President of the Orthodox Christian Fellowship of Columbia University. —*Editor.*

Your Eminence,

On behalf of Rev. John Krum
Chaplain of Columbia Univers
the advisers to Eastern Ortho
students, and the officers and m
bers of the Orthodox Christian
lowship, I would like to express
heartfelt gratitude for the shipm
of the "1957 Greek Orthodox Y
Book", which recently arrived
our office. It is truly a 'thesaur
a gold mine of the essential and

(Continued on Page 212)

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

Ο ΝΕΟΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΑΣΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Διὰ τὸν νέον Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος κ. Θεόκλητον ἡ θρησκευτικὴ ἐφημερὶς τῆς Ἑλλάδος «Ζωή», δημοσιογραφικὸν ὄργανον τῆς ὁμωνύμου ἀδελφότητος γράφει μεταξὺ ἄλλων καὶ τὰ ἀκόλουθα: «Ὁ νέος προκαθήμενος τῆς Ἐκκλησίας, γνωστὸς διὰ τὴν ἀδιάβλητον αὐτοῦ ζωὴν καὶ πολιτείαν, ἀπολαύει τῆς ἐκτιμήσεως ὄχι μόνον τῆς Ἱεραρχίας καὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν κύκλων, ἀλλὰ καὶ μεγάλου μέρους τοῦ χριστεπωνύμου πληρώματος, μάλιστα δὲ τοῦ λαοῦ τῶν μητροπόλεων Αἰγιαλείας καὶ Πατρῶν, ὅπου διαδοχικῶς ὡς μητροπολίτης διηκόνησε. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἔκαμε καὶ κάμνει ἰδιαιτέραν ἐντύπωσιν εἰς ὅσους ἐκ τοῦ πλησίον τὸν ἐγνώρισαν, εἶναι ἡ λιτότης καὶ ἡ ἁπλότης τῆς ζωῆς τοῦ· ἡ ἐξαιρετικὴ καταδεκτικότης, μὲ τὴν ὁποίαν δέχεται καὶ φέρεται ἀπέναντι μεγάλων καὶ μικρῶν, ἐπισήμων καὶ ἀνεπισήμων· ἡ εἰρηνικότης καὶ τὸ συμβιβαστικὸν τοῦ χαρακτῆρος του, πλεονεκτήματα μεγάλα καὶ ἀπαραίτητα, χάρις εἰς τὰ ὁποῖα κατώρθωσε νὰ συνεργάζεται μὲ ὅλους τοὺς ἀγαθῆς διαθέσεως ἀνθρώπους. Ἔχαιρεν ἐργαζόμενος διὰ τὸ καλὸν καὶ βλέπων τοὺς ἄλλους νὰ ἐργάζωνται διὰ τὸ καλόν. Ἐδείκνυε ζωηρὸν ἐνδιαφέρον διὰ τὸ κήρυγμα, εἰς τὸ ὁποῖον καὶ ὁ ἴδιος διακονεῖ, διὰ τὰ κατηχητικὰ σχολεῖα, διὰ τὴν πνευματικὴν γενικώτερον κίνησιν διὰ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καὶ κοινωνικὰ ἔργα... Αὐτὰ δὲ κάμνουν ὅλους νὰ πιστεύουν, ὅτι περισσότερα καὶ λαμπρότερα ἔργα θὰ ἐπιτελέσῃ τώρα, ὁπότε ὁ Θεὸς τὸν ἐκάλεσεν ἀπὸ τὸν ἀποστολικὸν θρόνον τῶν Πατρῶν καὶ τὸν ἔταξεν προκαθήμενον τῆς Ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας».

ΤΟ ΣΧΟΛΙΚΟΝ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ Η ΟΜΟΓΕΝΕΙΑ

Εἰς 43.155.000 ἀναβιβάζεται ὁ ἀριθμὸς ἐκείνων, ποὺ κατὰ τὸν τρέχοντα μῆνα Σεπτέμβριον θὰ ὑποδυθοῦν τὴν μαθητικὴν ἰδιότητα. Ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς εἶναι ὁ μεγαλύτερος εἰς τὴν σχολικὴν ἱστορίαν τῆς Χώρας, σύμφωνα δὲ μὲ τὰς στατιστικὰς τῶν εἰδικῶν θὰ συνεχίσῃ αὐξανόμενος κατὰ τὰ προσεχῆ ἔτη. Ἐνῶ ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν αὐξάνεται, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀπαραιτήτων διδασκάλων μειώνεται συνεχῶς. Ἡ ἔλλειψις θὰ φθάσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν 135.000 διδασκάλων μόνον διὰ τὰ Δημοτικὰ Σχολεῖα καὶ Γυμνάσια τῆς Χώρας. Ἡ εἰκὼν γίνεται ἀκόμη πιὸ σκοτεινὴ μὲ τὴν ἔλλειψιν ἐπαρκοῦς χώρου καὶ μὲ τὴν δυσκολίαν τῆς λύσεως εἰς τὰς Νοτίους κυρίως Πολιτείας τοῦ προβλήματος τῆς συνδιδασκαλίας λευκῶν καὶ μαύρων. Ἡ ὁμογένεια εἶναι φυσικὰ ἓν ὀργανικὸν μέλος τῆς μεγάλης αὐτῆς χώρας. Αἱ ἐλλείψεις ἢ αἱ ἀρεταὶ τῆς Ἀμερικανικῆς παιδείας ἔχουν ἄμεσον ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν τέκνων τῶν ὁμογενῶν, Ἀμερικανῶν ὄντων Ἑλληνικῆς καταγωγῆς. Ἐνῷ ὅμως ἡ ὁμογένεια θὰ πρέπει νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν ἀρετῶν τῆς Ἀμερικανικῆς Παιδείας, θὰ εἶναι δυνατὸν νὰ ἀποφύγῃ τὰς ἐλλείψεις της δι' ἕνα σημαντικὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν τέκνων της κυρίως ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνεπάρκειαν τοῦ προσωπικοῦ, καὶ τοῦ χώρου καὶ ἀκόμη τὰς κοινωνιολογικὰς συνεπείας τοῦ προβλήματος τῆς συνδιδασκαλίας λευκῶν καὶ μαύρων—ἐὰν προχωρήσῃ ἀποφασιστικὰ πρὸς τὴν πραγματοποίησιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Προγράμματος τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Τὸ πρόγραμμα αὐτό, ὡς εἶναι γνωστόν, προβλέπει τὴν ἐπέκτασιν τῶν σχολικῶν τύπων τῆς Ἀκαδημίας Ἁγίου Βασιλείου, τὴν ἵδρυσιν Ἡμερησίων Σχολείων, εἰς τὰ μεγάλα κέντρα, καὶ τὴν ὑποστήριξιν τῶν ἤδη λειτουργούντων Ἡμερησίων Σχολείων. Τὸ πρόγραμμα αὐτὸ θὰ δώσῃ τὴν ἐπιθυμητὴ Ἑλληνοχριστιανικὴ ἐκπαίδευσι εἰς χιλιάδας παιδιῶν μας καὶ θὰ κριθῇ ἀσφαλῶς ἀπὸ τὰς Ἐκπαιδευτικὰς ἀρχὰς τῆς χώρας ὡς συμβολή, μικρὰ ἔστω, εἰς τὴν λύσιν τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ προβλήματος τῆς δευτέρας μας Πατρίδος.

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΗΣ G.O.Y.A.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ἐθνικοῦ Συνεδρίου τῆς G.O.Y.A., τὰς ὁποίας δημοσιεύομεν εἰς ἄλλην σελίδα τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἀποτελοῦν εὐχάριστον ἐπιβεβαίωσιν τῶν ἀγαθῶν ἐλπίδων, τὰς ὁποίας ἡ Ἱερὰ Ἀρχιεπισκοπὴ δικαίως ἐστήριξεν εἰς τὸ τόσον ἐλπιδοφόρον τοῦτο κίνημα τῶν νέων μας. Αἱ ἀποφάσεις αὐταὶ ἔχουν τὸ σφρῖγος καὶ τὴν ζωὴν ἑνὸς ἀπόλυτα Ἑλληνορθοδόξου Χριστιανικοῦ προσανατολισμοῦ. Δὲν ἐξαντλοῦνται δὲ εἰς λόγια, ἀλλὰ προβλέπουν μίαν σειρὰν θετικῶν ἔργων. Οἱ νέοι μας λαμβάνουν τὰς θέσεις των εἰς τοὺς προμαχῶνας τοῦ Ἱεραποστολικοῦ ἔργου τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς. Σημειώνομεν τὴν συγκινητικωτέραν τῶν ἀποφάσεων τούτων. Ἡ 29 Σεπτεμβρίου, καθιερωμένη ὡς ἡμέρα ἑορτασμοῦ τῶν νέων, θὰ ἀφιερωθῇ τὸ ἔτος τοῦτο εἰς τὴν προσευχὴν ὑπὲρ τῆς πνευματικῆς ἐνδυναμώσεως καὶ ἐνισχύσεως τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀδελφῶν μας καὶ ἰδιαιτέρως τῆς πνευματικῆς κεφαλῆς τῆς Ὀρθοδοξίας, τοῦ Οἰκουμενικοῦ μας Πατριάρχου. Χιλιάδες νεανικὲς ψυχὲς εἰς ὅλας τὰς Κοινότητάς μας θὰ κλείνουν μὲ εὐλάβεια τὰ γόνατα καὶ θὰ παρακαλέσουν μὲ τὴν θέρμην τῆς νεανικῆς των ψυχῆς τὸν οὐράνιον πατέρα μας νὰ θέσῃ ὑπὸ τὴν προστασίαν του τοὺς τόσον μακρὰν ἐξ ἐπόψεως ἀποστάσεως, ἀλλὰ τόσον πλησίον εἰς τὰς καρδίας ὅλων μας ἀδελφούς μας. Ἡ μάχη τοῦ εὔρους ἐκερδήθη ἀπὸ τὴν ὑπέροχον αὐτὴν ὀργάνωσιν καὶ ἰδοὺ τώρα, εἰς πεῖσμα ὅλων τῶν ἀπαισιοδόξων, κερδίζεται σταθερὰ καὶ ἡ μάχη τοῦ βάθους.

ΜΙΑ ΩΡΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ

GREEK ORTHODOX BEACON εἶναι ὁ τίτλος τοῦ ἐπισήμου δημοσιογραφικοῦ ὀργάνου τῆς Νεολαίας μας τοῦ DETROIT. Ἡ ἔκδοσις αὐτὴ εἶναι προϊὸν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ μιᾶς ἐκλεκτῆς ὁμάδος νέων καὶ διακρίνεται διὰ τὴν ἐπιμελημένην καὶ ἐπιμελῶς ἐκλεγομένην Ἑλληνοχριστιανικὴν ὕλην της. Διαφέρει ἀπὸ πολλὰ ἄλλα κοινοτικὰ δελτία καὶ ἔντυπα ἄλλων τμημάτων Νέων. Οἱ ἐκδόται καταβάλλουν μίαν εὐγενῆ προσπάθειαν νὰ προσφέρουν εἰς τοὺς ἀναγνώστας των ὑλικὸν κατάλληλον διὰ τὰς πνευματικὰς ἀνάγκας των καὶ παραλλήλως φροντίζουν διὰ τὴν προαγωγὴν συγκεκριμένων χριστιανικῶν σκοπῶν, ὅπως ἡ προαγωγὴ κατασκηνώσεων ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τῆς Ἐκκλησίας εἰς DETROIT κ.τ.τ. Ὁ Παρατηρητὴς εὔχεται κάθε ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἱερὸν ἔργον τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς.

THE ART OF PRAYER

BY REV. STANLEY HARAKAS
Lancaster, Pa.

"How is a person supposed to pray?" is a question which comes to the minds of many persons. We see Christ's example of prayer. We hear preachers commend prayer. We hear of its power. We see others find strength and satisfaction in it. Yet, many of us rarely pray. The majority of us who do pray don't get as much real satisfaction in prayer as we would like to or expect to.

Would you like to learn how to pray truly and effectively? Then you must master the *Art of Prayer!* The Art of Prayer requires first an understanding of what Prayer is: "Talking with God," It's as simple as that. And our prayer should be plain, simple, and direct as that. Just talk with God!

This is what Brother Lawrence, a medieval monk meant when he wrote, "We ought to act with God in the greatest simplicity, speaking to Him frankly and plainly, and imploring His assistance in our affairs. just as they happen . . ." Just as they happen! Simple, direct, plain, frank conversation with God; That is what prayer is.

Secondly, the Art of Prayer requires Sincerity, Honesty, Thoughtfulness, as we pray. An unknown author put it this way:

"To say my prayers is not to pray
Unless I mean the words I say,
Unless I think to whom I speak
And with my heart his blessing seek.
Then let me, when I come to pray
Not only heed the words I say,
But let me seek with earnest care
To have my thoughts go with my prayer."

All conversations ought to be like this. But most of all, our conversations with God. Who can be insincere and lie to God and think that he is praying?

Third, the Art of Prayer requires the proper approach. What should we say first? What comes after that? What's the proper approach? There are eight steps in a good prayer. First, you must address yourself to God. Just as you do in daily conversation when you say Hello, Dear Sir, etc. But in this case your greeting must be with great reverence. You wouldn't say "Hi" to an Ambassador or King or President. You would speak respectfully. So it is also with our God. We must speak to Him respectfully. A classic example of this type of address is "Our Father", which is natural, intimate, friendly, yet full of respect. You can say "Dear God", "O Lord", "Heavenly Father", "Jesus", "O Master", etc., etc.

Secondly, recognize the greatness of the God to whom you are speaking. Recognize His Glory, Power, Majesty, Wisdom, Holiness, Purity, Goodness, in short, glorify Him. Why? SIMPLY BECAUSE HE DESERVES IT! We praise our fellow humans for some very small accomplishments. Shouldn't we do at least this for our GOD? Is He not so much greater than anything else we can conceive of? Is He not all-powerful, all-knowing, ever-present, all-wise, all-holy? We simply recognize what He is, in this part of prayer, and praise Him for it. The Greek Orthodox Church puts it this way in her Great Doxology:

Glory to Thee, Who hast shown us the Light,
Glory be to God on High,
And on Earth Peace, Good Will to men.
We praise Thee, we give thanks to Thee
We worship Thee, we glorify Thee
For Thy Great Glory.
O Lord, heavenly King, God the Father Almighty
O Lord, the only-begotten Son, Jesus Christ,
And the Holy Spirit.

Thirdly, we should offer Thanksgiving. We should thank God for the Spiritual Gifts which we enjoy, first of all, i.e. our Christian Faith, Christ, the Bible, the great opportunity for prayer, the Church, the Sacraments, courage, strength, patience, Christian Love, understanding, virtue, humility, kindness, etc.. etc. We should also thank God for the multitude of material gifts of which He is the author; life, food, rainment, all the necessities for life.

Fourth, we should think of others and their needs. This is known as *Intercessory Prayer.* Pray for their spiritual and material needs, calling God's blessing down upon them. If you do this consistently for one particular person, let him know you are praying for him; it will help.

Fifth, pray for your forgiveness. Do this so that you can have always before you the Christian requirement, "Be ye perfect as your Father in Heaven is perfect". We should continuously and regularly admit our guilt before God. "Have mercy on me a sinner", is the continuous prayer of the Church, and should be our individual recognition of our falling away from the glory of God. This, of course is not a substitute for Confession, because only in Confession do we receive complete assurance of the forgiveness of sins, as well as guidance in the Christian Life.

Sixth, let us ask God for the things which we need. This is called *Petitionary Prayer.* "Ask and ye shall

ARE YOU VACATIONING WITH GOD?

BY REV. DEMETRIOS G. KALARIS
Washington, D. C.

I am sure that you want to answer yes. Yes, of course. We all want our Lord and God to be with us at all times. He is constantly concerned about our welfare, no matter what the season of the year. Are we worthy of such great care and providence? To be truthful, we are not, for when the thermometer rises and the humidity is dense, we tend to forsake our relationship with our Heavenly Creator and we seek relaxation as far from Him as possible. We forget that true happiness, peace, quiet and relaxation can be found only near God.

Regular attendance—every Sunday—in church is very important. This is the beginning of keeping the Sabbath holy, as God commanded in the Decalogue. Perhaps you believe that many faithful church goers are hypocrites, so why should you—who are not—attend? You may feel that you're a better Christian by staying away. What many of us tend to forget is that we can benefit from church attendance only if we reach for the spiritual food which is always present for our nourishment. During the Divine Liturgy we are given the opportunity, through prayer, to ascend to the throne of God. Further, we hear the life-giving word of God in the Epistle and Gospel readings. And we learn how to apply His teachings from the sermon. In addition, we are given the unique experience of witnessing the Holy-Eucharist—the reenactment of our Saviour's supreme sacrifice upon the Cross for our redemption; and of receiving, after careful preparation as prescribed by the Church, the Very Body and Precious Blood of our Lord in Holy Communion.

Indeed, an abundance of Grace is bestowed upon us every time we attend Divine Liturgy. By staying away, we reject this Grace and we starve our souls from the substance that makes us morally fit and spiritually strong.

In recent years, we have stressed physical education in our schools and recreation centers but precious little has been done about our spiritual condition. Christ reminds us, "For what shall a man profit if he gain the whole world and lose his soul?" He does not discount the importance of a wholesome material existence for he promises that we shall acquire it if we "seek first, the Kingdom of God", then "all things shall be added unto us." In other words, he asks us to trust in Divine Providence.

Summertime is the season for outings, picnics, bathing parties, fishing, etc. No one objects to these wholesome functions for they make man physically strong and mentally keen. At the same time, however, it is extremely vital that we be active church goers for through this means we nurture our spiritual growth and development. To neglect the latter would be to jeopardize the phase of our existence that holds us together as civilized human beings and children of a common Heavenly Father, that spurs each of us on to the acknowledgment that we are all brothers. We must nourish the moral fibre of our existence or must surely accept the consequences which will ultimately lead to our destruction.

Parents, especially, have a sacred obligation and moral responsibility to rear their children in the ways of righteousness. To accomplish this, they must guide their children from an early age to attend Sunday School and Church. And, of course, the simplest and easiest way to accomplish this is through their example. If parents lead the way, their children will follow, and, united in spirit, the family will realize the true happiness which can only be achieved by worshipping their God together in His house. A strong family is one that is united in faith. Spiritual unity is the only power that can insure the success of a marriage and the happiness of a family. The family that attends church together is a happy one. Don't let your apathy rob you and your loved ones of the riches to be enjoyed by coming to your Creator's house every Sunday and receiving His grace which is yours only for the asking.

THE ART OF PRAYER

receive", Christ said. Ask first, for the spiritual gifts and then for the material necessities. To these requests we should always append the words which Christ Himself added to His prayer, "Not my will but Thy Will be done".

Do not fail, seventh, to commend your prayer. You may say, for instance, "This we ask in the Name of the Father, the Son and the Holy Spirit". Or we Orthodox can add, "This we ask through the intercessions of the Saints . . . or the Holy Theotokos . . . or St. John . . . etc." It is wise for us in our sinfulness to seek meditation and holy assistance in our prayer.

The final part of the prayer is the word "Amen" which means "so be it". Thus it will be, we say in closing our conversation with God, indicating our confidence in His willingness to hear us.

These are the mechanics of the "Art of Prayer". They need only one more thing. They need the devoted heart which you alone can give. Your faith, sincerity and devotion combined with the pointers that we have listed can make Prayer a vital and important part of your life and a key to the unlocking of the Riches of God!

ΘΕΩΡΗΣΙΣ ΤΩΝΠΡΟΒΛΗΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΣΥΓΧΡΟΝΟΥ ΚΛΗΡΟΥ —V

Ὑπὸ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρα

Ἡ περὶ τὸ περιεχόμενον τῆς πίστεως ἀβεβαιότης καὶ ἀοριστία καὶ ἀσυνέπεια δὲν εἶναι δυνατὸν παρὰ νὰ ἐπηρεάζῃ τὸν ἑρμηνευτὴν καὶ τὸν ἐργάτην τῆς πίστεως καὶ εἶναι κέντρον καὶ κίνητρον συγχύσεως προετοιμαζούσης προβλήματα καὶ ταραχὰς τόσον εἰς τοὺς ποιμένας ὅσον καὶ εἰς τοὺς ποιμενομένους.

Κατόπιν τούτων δέον νὰ ἐπιληφθῶμεν τῆς ἐξετάσεως τῶν εἰδικῶν αἰτιῶν τῶν προβλημάτων, ἅτινα παρουσιάζονται εἰς τὴν ζωὴν τοῦ κατ' ἄτομον Κληρικοῦ καὶ τὰ ὁποῖα ἐθεωρήσαμεν ὑποκειμενικά. Δύνανται δὲ ταῦτα νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ ἐλατήρια, τὰ ὁποῖα ὤθησαν τὸν νέον νὰ ζητήσῃ εἴσοδον εἰς Θεολογικὴν Σχολὴν διὰ νὰ σπουδάσῃ Θεολογίαν.

Καθ' ἃ παρατηρεῖ ὁ Dr. Roy Pearson, πρὸ ἐτῶν αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ ἐδέχοντο φοιτητὰς ἀδιακρίτως ποιοῦ. Ἐδέχοντο ἁπλῶς φοιτητὰς διὰ νὰ ἐπιδείξουν τὸν ἀριθμὸν τῶν φοιτούντων ἔναντι ἄλλων, αἵτινες εἶχον ὀλιγωτέρους φοιτητάς. Σήμερον ὅμως τὰ πράγματα ἤλλαξαν. Αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ ἐκλέγουν τοὺς ὑποψηφίους φοιτητάς των. Ἔχουν πολλὰς αἰτήσεις ἀλλὰ προσλαμβάνουν ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τὰ προσόντα καὶ τὰ συστατήρια καὶ τὴν ἐπιδοκιμαστικὴν κρίσιν τῶν ψυχολόγων καὶ τῶν ψυχιάτρων. Πλὴν ὅμως ὅλαι αὐταὶ αἱ προσπάθειαι πρὸς ἀποκλεισμὸν τῶν ἀνειλικρινῶν καὶ ἀκαταλλήλων ὑποψηφίων δὲν ἐπιτυγχάνουν. Καὶ ὁμολογεῖται τὸ τοιοῦτον ὑπὸ ὅλων τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν. Διατὶ ὅμως; Διότι τὸ λάθος εἶναι ἀνθρώπινον καὶ συνηθεστάτη ἡ ἀβλεψία. Ἔπειτα εἶναι ἀδιαμφισβήτητον γεγονὸς ὅτι οὐδεμία ψυχομετρικὴ μέθοδος εἶναι ἀρκετὴ νὰ ἐξαντλήσῃ τὸ μυστήριον τοῦ κατ' ἄτομον ἄνθρώπου καὶ νὰ ἀποφανθῇ ἀκριβοδικαίως ὀνομάζουσα τὸν μὲν κατάλληλον, τὸν δὲ ἀκατάλληλον διὰ τὴν Ἱερωσύνην. Διὰ τοῦτο, παρὰ τὴν προσοχὴν τὴν καταβαλλομένην, αἱ Θεολογικαὶ Σχολαὶ ἐκπαιδεύουν καὶ σήμερον πρόσωπα, ἅτινα θὰ ἔπρεπε νὰ στραφοῦν εἰς ἄλλας ἐπιδιώξεις ἐπαγγελματικάς. Πλὴν οἱ τοιοῦτοι κατορθώνουν καὶ σιγά—σιγὰ ἀναρριχῶνται ἐπὶ τῶν ἐπάλξεων τῆς Θεολογικῆς παιδείας καὶ σιγά—σιγὰ κατακτοῦν ἐκεῖνο ὅπερ ἐπεδίωκαν καὶ παρουσιάζονται ἐπαγγελόμενοι τὸν Κληρικόν, θέσιν καὶ διακονίαν τὴν ὁποίαν κατ' οὐσίαν δὲν συμπαθοῦν ἀλλ' εὑρίσκουν ὡς καταφύγιον προστασίας πρὸς περιφρούρησιν τῶν ἀναγκῶν των καὶ βάθρον ἀναδείξεώς των εἰς βάρος βεβαίως τοῦ σκοποῦ, τὸν ὁποῖον περικλείει ἡ διακονία. Εὐκόλως ἐννοεῖ πᾶς τις, ὅτι μία τοιαύτη ἀνειλικρινὴς ἀναρρίχησις ἐπὶ τῶν τειχῶν τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μείνῃ ἄνευ συνεπειῶν. Αἱ συνέπειαι ἐμφαίνονται εἰς τὴν ζῶσαν ἀντίφασιν τῶν προσώπων. Δι' αὐτὸ δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ διαφύγουν τοὺς κλονισμοὺς τῶν προβλημάτων καὶ τὰς ταραχὰς τῆς κρίσεως, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐπισκέπτονται διότι ὀλίγον κατ' ὀλίγον φανεροῦνται τὰ κίνητρα τῶν θρησκευτικῶν ἐπιδιώξεων των. Τὰ εἰδικὰ ἑπομένως κίνητρα τῆς ταραχῆς καὶ τῆς ἀποτυχίας τῶν κατ' ἄτομον Κληρικῶν εἶναι τὰ βαθύτερα καὶ τὰ σοβαρώτερα.

Ἀλλ' ἐκτὸς τῶν γενικῶν καὶ εἰδικῶν τούτων αἰτιῶν τῆς παρουσιαζομένης κρίσεως καὶ τῆς ταραχῆς εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κλήρου ἐν Ἀμερικῇ ἰδίως, ἕτερον οὐχὶ μικροτέρας σημασίας, εἶναι καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ Λαοῦ. Παρετηρήθη, ὅτι οἱ ὦμοι τοῦ Κλήρου εἰς τὴν Ἀμερικὴν φέρουν μέγα φορτίον εὐθυνῶν καὶ ὑποχρεώσεων. Αἱ ὧραι τῆς ὑπηρεσίας εἶναι πολλαί, καὶ δι' αὐτὸ συντριπτικαί. Ἰδιαιτέρως ὁ Ἱερὸς Κλῆρος τῆς Ἑλληνοαμερικανικῆς Ἐκκλησίας διαισθάνεται τὸ βάρος τοῦ φορτίου τῶν πολλαπλῶν καθηκόντων.

Ὁ Καθηγητὴς Shrader παρετήρησεν κάπως μετ' ἐκπλήξεως, ὅτι τινές, ἀποφοιτοῦντες ἐκ τῶν Θεολογικῶν Σχολῶν, ἀρχίζουν τὴν σταδιοδρομίαν τοῦ Κληρικοῦ μὲ μισθὸν 375.00 δολλ. κατὰ μῆνα μετὰ κατοικίας. Τί ἆραγε θὰ ἔλεγε ἂν ἐγνώριζε ὅτι οἱ Κληρικοί μας ἀρχίζουν μὲ 300.00 δολλ. ἄνευ κατοικίας, διὰ νὰ μὴ ὑπερβοῦν ποτὲ τα 400.00, σπανιώτατα δὲ μετὰ κατοικίας; Τί θὰ ἔλεγεν ἂν ἐγνώριζεν ὅτι ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀμερικῆς καὶ οἱ βοηθοὶ αὐτοῦ Ἐπίσκοποι ἀπὸ ἀπόψεως ἐπιδομάτων ὑστεροῦν πολλῶν Κληρικῶν ὑπαγομένων εἰς τὴν πνευματικὴν δικαιοδοσίαν των; Βεβαίως οἱ ὅροι τῆς ὑπηρεσίας τῶν Κληρικῶν καὶ αἱ ἀπαιτήσεις τοῦ ποιμνίου καὶ τὸ ἐπίδομα πρὸς συντήρησιν καὶ ἀνάπτυξιν καὶ ἐκπαίδευσιν τῆς οἰκογενείας των εἶναι αἴτια κρίσεως καὶ κλονισμοῦ καὶ προβλημάτων εἰς τὴν ζωὴν τοῦ Κληρικοῦ. Δι' αὐτὸ ἀπαιτεῖται προσοχὴ ἀπὸ μέρους καὶ τοῦ ποιμνίου καὶ τοῦ ποιμένος. Καὶ ὁ μὲν ποιμὴν δέον νὰ ἔχῃ κατὰ νοῦν ὅτι δὲν εἶναι ἐπαγγελματίας ἀλλ' ἀπεσταλμένος. Ἔλαβε τὴν

τολὴν καὶ ἀποστολὴν παρ' Ἐκείνου, ὅστις τὰς μαρτίας ἡμῶν ἀνέλαβε γενόμενος ὑπὲρ ἡμῶν χτάρα. Καὶ ὡς τοιοῦτος δέον νὰ ἀναμένῃ ὅσα χὶ ὁ ἀποστείλας αὐτὸν ἀντιμετώπισε. «Εἰ ἐμὲ ίωξαν καὶ ὑμᾶς διώξουσι. Εἰ τὸν λόγον μου ήρησαν καὶ τὸν ὑμέτερον τετηρήκασι». Τὸ δὲ ιμνιον δέον ὅπως ἀντιληφθῇ, ὅτι καὶ ὁ ποιμὴν ς ἄνθρωπος φέρει ἐν ἑαυτῷ ἀσθένειαν καὶ ζῶν ' τῷ κόσμῳ καὶ ἀντιμετωπίζων τὸν πονηρόν, χ τόξα τῆς ἁμαρτίας καὶ τῆς ἀδυναμίας τὰ δήματα, ὑπόκειται καὶ εἰς λάθη καὶ ἔχει τὰς ἰδίας παιτήσεις διὰ τὴν ζωὴν οἵας ἔχει πᾶς ἐλεύθερος καὶ ἐλευθερίως σκεπτόμενος πολίτης. Συχμα δὲ κάθε μέλος τοῦ ποιμνίου δέον νὰ σκεθῇ, ὅτι δὲν εἶναι μόνον τοῦτο, ὅπερ ἔχει τὴν ἀχγκην τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ ποιμένος, ἀλλὰ χὶ τόσα ἄλλα καὶ ἑπομένως τὸ βάρος, ὅπερ έρει ὁ ποιμήν, εἶναι μέγα καὶ συντριπτικόν.

Τὸ πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀντιμετωπίζει ἡ ἐν μερικῇ Ἐκκλησία μας βεβαίως εἶναι ἡ ἀνεάρκεια καταλλήλως κατηρτισμένου Κλήρου. οῦτο ἰδιαιτέρως φαίνεται καὶ εἰς τὰς μικρὰς αὶ εἰς τὰς μεγάλας Κοινότητας. Καὶ εἰς μὲν τὰς ικρὰς Κοινότητας δικαίως ὁ Λαὸς θεωρεῖ τὸν ληρικόν του ὡς καθρέπτην ἐντὸς τοῦ ὁποίου αίνεται ἡ τάξις, ἡ βαθύτης καὶ ἡ ἑτοιμότης τῆς ποδείξεως καὶ ἀναλύσεως τῆς Ὀρθοδόξου διασκαλίας διὰ τε τοὺς ἐντὸς καὶ τοὺς ἐκτὸς τῆς Ὀρθοδόξου Μάνδρας. Ὅταν ὁ Κληρικὸς οὗτος στερῇ εἰς μόρφωσιν, εἰς φυσικὰ καὶ ἐπίκτητα ροσόντα, εἰς βάθος θρησκευτικότητος, τότε πῶς ὰ αἰσθάνεται τὸ ποίμνιον; Βεβαίως πολλάκις ρίνεται ἡ πίστις τῆς Ἐκκλησίας ἐκ τοῦ Κληικοῦ. Εἰς τὰς μεγάλας Κοινότητας ἡ ἀνεπάρεια παρουσιάζεται εἰς τὴν ἀδυνατότητα τῆς κπληρώσεως ὅλων τῶν ἀπαιτήσεων τῶν συγρόνων ποιμαντικῶν καθηκόντων ὑπὸ ἑνὸς καὶ όνον Κληρικοῦ. Ὑπεδείχθη τὸ σύστημα τῶν οηθῶν. Ἀλλ' ἀπεδείχθη καὶ τοῦτο ὄχι μόνον ἰς τὰς Ὀρθοδόξους Κοινότητας ἀλλὰ καὶ ἄλλας ὴ Ὀρθοδόξους, ὡς δημιουργικὸν αἴτιον διαωνιῶν καὶ ἀντιζηλιῶν καὶ ἀμοιβαίων καταδιοξέων καὶ συκοφαντιῶν. Ὁ δὲ Λαός, λόγῳ τοιούτων ἐνδείξεων, κλονίζεται καὶ ταράσσεται ὅσον κλονίζεται καὶ ταράσσεται ὁ Κληρικός. Ὑπεδείχθη καὶ ἤδη ἐφαρμόζεται τὸ σύστημα τῶν Συνεφημερίων εἰς πολλὰς Προτεσταντικὰς Κοινότητας, διὰ εἰδικευομένων εἰς διαφόρους κλάδους τοῦ ἔργου τῆς Διακονίας, χωρὶς νὰ θεωρεῖται ὁ εἷς ὡς Προϊστάμενος καὶ ὁ ἕτερος ὡς Ὑποιστάμενος. Εἰς παραδείγματα ὁ Dr. Shrader ὑποδεικνύει τὸν Ὑπεύθυνον διὰ τὸ κήρυγμα, τὸν Ὑπεύθυνον διὰ τὴν πνευματικὴν θεραπευτικήν, τὸν διὰ τὴν διδασκαλίαν, τὸν διὰ τὴν ἐκπαίδευσιν, τὸν διὰ τὴν διεύθυνσιν καὶ τὸν διὰ τὴν διοργάνωσιν καὶ τὰ οἰκονομικά. Ὁ καθεὶς εἶναι ὑπεύθυνος εἰς τὸν τομέα τοῦ ἔργου του. Θὰ ἦτο ἄρα γε δυνατὸν κάτι παρόμοιον νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τὰς πολυμελεῖς Κοινότητας τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς; Διότι ὀφείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ἀνθρωπίνως εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπαρκέσῃ τις εἰς ὅλα ἢ νὰ εἰδικευθῇ εἰς ὅλα. Ὁ ἄμβων τῆς Ὀρθοδόξου μας Ἐκκλησίας ἐν Ἀμερικῇ πάσχει, διότι ὁ Κληρικὸς παρουσιάζει ἑαυτὸν ἢ θεωρεῖται ὑπὸ τοῦ ποιμνίου του ὡς εἰδικὸς εἰς πλειάδα ἐπιδιώξεων. Ἡ ἀνάθεσις εἰς εἰδικευομένους ἐπιστασίας τομέως τινος τῆς Διακονίας, εἰς συνεφημερίους ὑπευθύνους διὰ τὸν τομέα των, λύει πολλὰ προβλήματα συνδιακονίας καὶ συνεφημερίας ἀλλὰ καὶ πλουτίζει τὴν ἀγάπην τῶν Κληρικῶν πρὸς ἀλλήλους· παραδειγματίζει δὲ ἡ εἰρηνικὴ αὕτη συμβίωσις τὰ μέγιστα τὸν Λαόν, ἀλλὰ καὶ μειώνει τὰ αἴτια τὰ δημιουργικὰ κρίσεων καὶ ταραχῶν εἰς τὴν ζωὴν τῶν ἐργατῶν τοῦ Χριστοῦ καὶ οἰκονόμων τῶν Μυστηρίων Αὐτοῦ. Βεβαίως πᾶς τις ἀντιλαμβάνεται, ὅτι τὸ θέμα τοῦτο, ἐκτιθέμενον εἰς μίαν σειρὰν ὀλίγων ἄρθρων, δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ ἐξαντληθῇ. Προσεπάθησα μόνον νὰ θίξω τὸ ζήτημα καὶ νὰ παρουσιάσω μορφάς τινας τοῦ πολυσυνθέτου καὶ ὄντως δυσκόλου ἔργου τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ ΤΟΥ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡ ἔκδοσις τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ θὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν Θεολογικήν μας Σχολήν. Ἡ ἔκδοσις θὰ περιλάβῃ ἐκλεκτὰ ἄρθρα καὶ φωτογραφίας ἀπὸ ὅλας τὰς φάσεις τῆς ζωῆς καὶ τοὺς τομεῖς ἐργασίας τοῦ ἱδρύματος τούτου. Ὁ Παρατηρητὴς τοῦ Ὀκτωβρίου θὰ σᾶς φέρῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ ἕνα δημιουργικὸν καὶ ὡραῖον ἔργον, ποὺ ἐπιτελεῖται ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν καὶ σκέπην τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐκπαιδεύσεως τῶν κληρικῶν μας τοῦ μέλλοντος.

Συνιστῶμεν εἰς τὰς Κοινότητας νὰ παραγγείλουν ἕνα ἀριθμὸν τευχῶν ἐκ τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς διὰ τὰ μέλη των. Τὰ 100 τεύχη ὡρίσθησαν μόνον εἰς δολλ. 27.00.

ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΑΤΕ ΚΑΙ ΤΑΧΥΔΡΟΜΗΣΑΤΕ ΑΜΕΣΩΣ ΤΗΝ ΚΑΤΩΤΕΡΩ ΦΟΡΜΑΝ — ΚΑΘΕ ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΑ ΔΕΟΝ ΟΠΩΣ ΣΥΝΟΔΕΥΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΑΞΙΑΝ ΤΗΣ

ΤΟ: ORTHODOX OBSERVER
ST. BASIL' ACADEMY
GARRISON, N. Y.

Ταχυδρομήσατε ἀμέσως φύλλα (ἀριθ.....) τῆς ἐκδόσεως τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ Ὀρθοδόξου Παρατηρητοῦ. Σᾶς ἐσωκλείομεν τὸ ἀντίτιμον τῆς ἀξίας των δολλ. $.....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ .....

.....

The Religious News Observer

BY REV. D. J. CONSTANTELOS, Editor
Perth Amboy, New Jersey

Revival of Patristic Studies

The revival of patristic studies in recent years has found a focus in the great international society of Patristic Studies. In addition to the excellent recent works of Bishop Wand and Robert Payne now we welcome "The Wisdom of the Fathers" by Dr. Erik Routley. In this little volume the author shows how some of the greatest of the Fathers —Origen, Clement, Athanasius, Augustine, Cyprian, Basil and John of Damaskus—deal with modern problems. Their discussions bring to our times the greatness of the fathers of the early centuries and tell us why giant intellectual and spiritual stature entitle them still to a hearing.

British Social Policy In Cyprus

We quote the responsible British weekly The Manchester Guardian: "A brand-new home for old people built by the earthquake fund and the municipality for fifteen aged Greek Cypriots and nine Turks in Paphos, is standing empty for want of £3,000 a year to maintain it. A pig—breeding station nearby gets £10,000 a year from the Government." It is self-evident.

Aramaic Bible to be Translated into English

A new translation of the Bible from the Aramaic dialect, the language spoken by Christ and used by Palestinian Jews will be published next month by A. J. Holman Co., the largest and oldest firm in the United States publishing Bibles exclusively. This work will stand with the English translations of the Greek Septuagint and the Latin Vulgate "making available to the modern reader that form of text translated anciently into a branch of the Aramaic language used by Christians from earliest times."

Anglican and Presbyterian Churches Study Proposals for Merger

The General Assembly of the Church of Scotland has commended the report on relationships between Anglican and Presbyterian Churches in England and Scotland for "careful study" by "members of the church at every level." It suggests the consecration of Bishops in the Presbyterian Churches and ordination of elders in Anglican Churches.

For the Priests

The Social Security Administration has called the attention of priests, ministers and members of religious orders to Social Security benefits for which they are now eligible in the event of physical disability. More than two-thirds of the nation's ministers of religion are now covered by the Social-Security system as a result of the extension of its benefi by Congress in 1954.

The Eastern Orthodox Church in Korea

The distinguished periodical "ZOE of Greece reports that during th academic year of 1956—1957 th Orthodox community in Korea mad tremendous progress. Although sti very young, the Orthodox Gymnasiur of Seoul had more than 300 student and five Sunday Schools functionin very successfully. On Easter day alon 117 adult persons were baptized an were received into the Orthodo Church. This progress is to the credi of the inspiring Priest Rev. Fathe B. Moon.

Education in need of Christ—centered culture

In Connecticut's Kent School, a group of eminent theologians and scholars of many faiths such as Rev Dr. W. Pollard, an Episcopalian and executive director of the Oak Ridge Institute of Nuclear Studies, Eastern Orthodox Theologian Rev. Dr. George Florovsky, Princeton's Philosopher Jacques Maritain, Historian E. Harris Harbison, Presbyterian, Roman Catholic Theologian Rev. John C Murray, Protestant Theologian Reinhold Niebuhr, to mention a few, held a special symposium marking the school's 50th anniversary. The papers and discussions of that symposium cast fresh light on one of modern education's greatest lacks and needs. "It is our hope" said the school's Rector and Headmaster John O. Patterson, "that this meeting may be a means of regaining and restating what general education could be within a Christ-centered culture." The papers and discussions were published in book form under the title "The Christian Idea of Education", Yale University Press.

(Continued from Page 206)

dispensable beliefs and doctrines of our Faith. Moreover, it is extremely useful in its scope: the bilingual text of the liturgies of St. Basil and St. John Chrysostom, the epistle and gospel readings for each Sunday in the year, the morning and evening prayers, and the directory of Greek Orthodox Churches make this yearbook a necessity for the younger generation of Orthodox Americans in American universities and in the armed forces.

We plan to distribute these to our members and especially to the freshmen Orthodox students who register in the fall. Polla ta eti, despota, and may God grant you continued vision and progress.

Yours in Orthodoxy,
Daniel C. Toumbakis
President

BOOKS AND YOU

JOHN E. REXINE, Editor
Member of the Faculty, Department of Classics
Colgate University, Hamilton, New York.

Beginning with this issue, John E. Rexine, instructor in Classics at Colgate University, N. Y., will undertake the responsibility of editing this special and vital section of the Orthodox Observer. This task was previously performed by the distinguished librarian of the Greek Theological Institute, Rev. Andrews, who did a most conscientious and constructive job in presenting to our readers all new publications of particular interest to our Church.

An American of Greek descent, the new editor of this page has distinguished himself in the field of Greek culture. He received his M. A. degree in classical philology from Harvard University and made extended studies in Athens, Greece. He is a member of several Societies and a frequent contributor to scholarly and popular periodicals. Mr. John E. Rexine is already known to the readers of the Orthodox Observer by his much liked articles and book reviews that have regularly appeared in this magazine. We are confident that Mr. Rexine's section will be read with much interest by our readers.

All correspondence relative to this page should be addressed to: Mr. John E. Rexine, Department of Classics, Colgate University, Hamilton, N. Y.

Editor

Bishop G. Polizoides, A Comparison of Various Christian Denominations with the Eastern Orthodox Faith. Norfolk, Virginia: Junior G.O.Y.A. Chapter. Pp.15. No date given.

This small pamphlet published by the Junior G.O.Y.A. Chapter, 7720 Granby Street, Norfolk, Virginia, is a very lucidly and simply written outline of the principal differences and similarities that exist between the Eastern Orthodox Church and various other Christian Churches, including the Roman Catholic, the Uniats, Episcopalians, Lutherans, Presbyterians, Baptists, Congregationalists, the Methodists, and a select group of others. This pamphlet is an excellent outline for young people who are curious to know what their Orthodox Church stands for in relation to the other Christian churches. Needless to say it is only a pamphlet and should serve to excite the young person's interest to do fuller reading and investigation.

Anne Fremantle, The Age of Belief: The Medieval Philosophers. Second Printing. The Mentor Philosophers. New York: A Mentor Book, 1956. Pp. 218. 50 cents.

The New American Library, publishers of Mentor Books, have done the academic world and general reading public a service by making available in inexpensive pocketbook form a series of six volumes containing the basic writings of the greatest philosophers of the Western World. Each volume consists of selected philosophical writings in English translation together with an introduction and commentary by the editor of the respective volume, in each case the editor being a distinguished authority in his own special field of interest. The series begins with the Middle Ages and comes down to the present. *The Age of Belief* is edited by the distinguished Fordham University professor, Anne Fremantle and contains selections from the basic works of St. Augustine, Boethius, Abelard, St. Bernard, St. Thomas Aquinas, Duns Scotus, William of Ockham and others. A cloth-bound edition is available through Houghton Mifflin Company.

The Age of Belief provides the reader with a rapid (but not easy) survey of some of the principal writings of some of the outstanding figures in Western medieval philosophy. What one may readily call the Platonic and Aristotelian streams in Western medieval philosophy are vividly illustrated in the very words of the philosophers themselves (to be sure in English translation). Perhaps a litle more interpretation and commentary would make this volume more valuable to the average reader than is possible under the present circumstances.

Nevertheless, the publication of such a volume in such an inexpensive format is highly commendable and its inclusion in the series provides an excellent beginning volume. However, one wonders why the ancient philosophers are not included in the Mentor philosopher series. Is it because a special series will be devoted to them? Certainly no one would dare to put forth a series devoted to the great philosophers of the Western World without including the ancient Greek philosophers.

VASIL T. ISTAVRIDIS, Ὁ Βασίλειος Ἀντωνιάδης καὶ τὸ Θεολογικὸν Αὐτοῦ Ἔργον. *(Vasil Antoniades and His Theological Work)*. Istanbul: The Patriarchal Press, 1956. Paper. Pp.49, frontispiece.

In this brief work, Dr. Vasil T. Istavridis of the Theological School of Halki continues his studies of lay teachers at the Theological School of Halki. This particular account serves to emphasize to the reader that the Orthodox lay teacher and worker is important to the Orthodox Church and should not be forgotten. It is a tribute to Professor Istavridis, himself a layman, that he has striven to keep alive the memory and significance of the layman in the history of the Greek Orthodox Church so that, in the words of the Greek historian Herodotus, «ὡς μήτε τὰ γενόμενα ἐξ ἀνθρώπων τῷ χρόνῳ ἐξίτηλα γίνηται».

Dr. Istavridis deals briefly (pp.8-13) with the biography of the late Professor Vasil Antoniades (1851-1932) and discusses in some detail his work in Orthodox theology, especially his writings though his activities as a teacher at the Theological Schools of Jerusalem and Halki and his work as councellor to the Oecumenical Patriarchate are not neglected. Dr. Antoniades was en expert in philosophy as well as theology and his was a life of tremendous activity and service to the Orthodox Church.

Dr. Istavridis gives a swift survey of the writings and views expressed in the writings of Dr. Antoniades and divides this rapid survey under the following headings: (1) General (pp. 14-19); (2) Holy Scriptures (pp. 20-24); (3) The Christian Church (pp. 24-39); and Christians Ethics (pp. 39-49). Professor Istavridis' survey is well substantiated by select specimens from the writings of Antoniades and ample references in footnotes.

Perhaps the most monumental work of Antoniades, for which he should not be forgotten, is his work with the so-called Patriarchal Edition of the New Testament, «Ἡ Καινὴ Διαθήκη, ἐγκρίσει τῆς Μεγάλης τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας», published by the Patriarchal Press in 1904 and whose introduction was signed by the Metropolitans of Sardis and Stauropolis, Michael and Apostolos respectively, and by V. Antoniades as εἰσηγητής, an edition that was the result of five years' labor and whose purpose was to establish a text of the New Testament based on the most ancient text of the ecclesiastical tradition and especially that of the Church of Constantinople.

Even if the late Professor Antoniades had only this monumental work to his credit, he would be worth remembering, but as Vasil Istavridis points out his contributions to the Orthodox Church in many other areas as well, it is indeed fortunate that Dr. Vasil T. Istavridis has written this little work to serve as an humble μνῆμα ἐς ἀεὶ of Antoniades' tireless efforts for the Orthodox Church.

CONSTANTINE CAVARNOS, ed. and trans., *Byzantine Sacred Art*. New York: Vantage Press, 1957. Pp. IX III; frontispiece; 10 plates. First Edition. $3.00.

Readers of the *Orthodox Observer* will undoubtedly welcome the recent publication of Constantine Cavarnos' *Byzantine Sacred Art* in which Dr. Cavarnos has compiled, translated from the Greek, and edited selected writings of the contemporary Greek iconographer, Fotis Kontoglous, as well as having written a Preface, the Introduction and Notes. There are eleven beautiful plates, taken by Constantine Cavarnos that greatly enhance the beauty of this handsome book, a good number of which are works of Kontoglous himself.

This book, though small in size exhibits an enormous Orthodox religious fervor. It minces no words in presenting the Orthodox point of view about Byzantine art. Through selections from Kontoglous' writings, Dr. Constantine Cavarnos cogently presents the views of Greece's foremost iconographer on Byzantine art and the Byzantine Art Tradition. Comparisons with Western art are constantly made, and it is categorically stated that "... the only true art is Byzantine art." (p.26) "The most profound kind of painting is religious painting and the most profound kind of religious painting is the Byzantine because it is more spiritual, because it has truer roots—the Gospels." (p.66)

Many books have been written on Byzantine art from the historical and aesthetic points of view but *Byzantine Sacred Art* is written from the Byzantine *spiritual* point of view. It is a serious attempt to explain the spiritual art of the Byzantine East to all who would but lend a sympathetic ear.

Some will undoubtedly find this book disturbing because it has a definite point of view—a Byzantine Orthodox point of view. But it is precisely because Dr. Constantine Cavarnos and Fotis Kontoglous have a point of view that they wish to present their point of view to the reading public and clarify the confusion that exists in many people's minds about Byzantine art. This book is not an art manual, nor is it an art history. It is a book that attempts to penetrate into the deeper essence of Byzantine *religious* art where there are richer spiritual rewards for those that are but willing to seek them and understand them.

Ο ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

ΙΕΡΑ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗ

—Τὴν 17ην Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος κ. Μιχαὴλ μετέβη εἰς ST. LOUIS, MO., ὅπου ηὐλόγησε τὸ μέγα ἐτήσιον Συνέδριον τῆς μεγάλης Ὀργανώσεως τῆς Ὁμογενείας ΑΧΕΠΑ.

—Τὴν 18ην Αὐγ., ὁ Σεβασμιώτατος, συμπαραστατούμενος ὑπὸ πολλῶν Ἱερέων, προέστη τῆς Θείας Λειτουργίας μέσα εἰς τὸ ἐπιβλητικὸν Κιὲλ Ὠντιτόριουμ καὶ τῆς ὑπὲρ τῆς ΑΧΕΠΑΣ Δοξολογίας, ἐνώπιον τριῶν χιλιάδων περίπου συνέδρων. Ὡμίλησεν καταλλήλως πρὸς τοὺς Ἐκκλησιασθέντας.

—Τὴν 25ην Αὐγούστου ὁ Σεβασμιώτατος μετέβη εἰς LOS ANGELES. Ἐτέλεσεν ἐν τῷ Καθεδρικῷ Ι. Ναῷ τῆς Ἁγίας Σοφίας τὴν Θ. Λειτουργίαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἐκεῖ συγκλήσεως τοῦ ἐτησίου ἐθνικοῦ Συνεδρίου τῆς Ὀργανώσεως Ἑλληνικῆς Ὀρθοδόξου Νεολαίας Ἀμερικῆς «G.O.Y.A.» ἐνώπιον 500 καὶ ἄνω Γκόγιανς, ἐξ ὅλων τῶν Πολιτειῶν τῆς Ἀμερικῆς, καὶ πλείστων ἄλλων Χριστιανῶν. Ἐν συνεχείᾳ ἐκήρυξε τὴν ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου τῆς ΓΚΟΓΙΑ καὶ προήδρευσεν αὐτοῦ. Τὸ ἐτήσιον θέμα τοῦ Συνεδρίου ἦτο: «Ἀρχὴ Σοφίας φόβος Κυρίου.»

—Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, εἷς ἐκ τῶν πέντε Προέδρων τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, ἔλαβεν μέρος εἰς τὰς ἐργασίας τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς τούτου, ὡς ἀρχηγὸς τῆς Ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου καὶ μοναδικὸς ἐκπρόσωπος τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος. Μέλη τῆς ἀντιπροσωπείας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ἦσαν: Ὁ Μητροπολίτης Μελίτης κ. Ἰάκωβος, μόνιμος Ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ παρὰ τῷ Οἰκουμενικῷ Συμβουλίῳ Ἐκκλησιῶν, ὁ Αἰδεσιμώτατος Γ. Φλωρόβσκη, Καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου HARVARD καὶ τῆς Θεολογικῆς μας Σχολῆς.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς ἐξελίχθησαν κατὰ ἱκανοποιητικὸν τρόπον. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἀντιπροσωπεία ἐκράτησεν τὴν αὐτὴν γραμμήν, τὴν ὁποίαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ἔθεσε: Ἐπὶ τῶν συζητηθέντων ζητημάτων ἐπρόβαλε τὴν Ὀρθόδοξον ἄποψιν, πλαισιουμένην ἀπὸ τὸ οἰκουμενικὸν κῦρος τῆς Μιᾶς καὶ ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας, καὶ τὴν ὑπεστήριξεν δι' ἐπιχειρημάτων ἀπορρεόντων ἀπὸ τὴν Ἱστορίαν τῆς Ἐκκλησίας, τὴν Δογματικὴν Διδασκαλίαν τῶν ἑπτὰ Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τὴν ἀνόθευτον ἑρμηνείαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῶν Ἀποστολικῶν Παραδόσεων. Αἱ ὀρθόδοξοι ἀπόψεις ἔτυχον τοῦ προσήκοντος σεβασμοῦ καὶ καθωδήγησαν εἰς τὴν πορείαν τῶν συζητήσεων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ συνεζήτησεν τὴν πρότασιν περὶ ἑνώσεως τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν μετὰ τῆς ὀργανώσεως «MISSIONARY COUNCIL». Ἡ ἕνωσις, πραγματοποιουμένη, θὰ ἐστήριζε καὶ θὰ ἐνίσχυε τὸν προσηλυτισμόν, τὸν ὁποῖον συστηματικῶς ἐνεργεῖ ἡ ἐν λόγῳ Ὀργάνωσις. Ἡ Ἕνωσις μὲ τὴν Ὀργάνωσιν αὐτὴν ἀπεσοβήθη χάρις καὶ εἰς τὴν πειστικὴν ἐπιχειρηματολογίαν τῆς Ὀρθοδόξου Ἀντιπροσωπείας, ἐναντίον τῆς ἀποδοχῆς τῆς προτάσεως.

Αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπιτροπῆς ἔληξαν τὴν 7ην Αὐγούστου.

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑΙ

Ὁ Σεβασμ. Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Τ. Χαλόφτη, Ἱερατικοῦ Προϊσταμένου τοῦ Ἁγίου Ἐλευθερίου Ν. Ὑόρκης καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. Βασιλείου Παπαδοπούλου, Ἱερατ. Προϊσταμένου τοῦ Ἁγίου Γερασίμου Ν. Ὑόρκης, ἐχειροτόνησεν ἐν τῷ Παρεκκλησίῳ τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ μεγάρου, τὴν Παρασκευὴν 6ην τ.μ., τὸν κ. Νικόλαον Βλασσόπουλον εἰς Διάκονον.

Παρέστησαν κατὰ τὴν χειροτονίαν ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, ὁ Πανοσιολ. Πρωτοσυγκ. Ἀρχιμ. κ. Νεόφυτος, οἱ οἰκεῖοι καὶ φίλοι τοῦ χειροτονηθέντος καὶ ὁλόκληρον τὸ προσωπικὸν τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ὁ Χειροτονηθεὶς εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Ἱερᾶς μας Θεολογικῆς Σχολῆς, διακριθεὶς κατὰ τὴν φοίτησίν του διὰ τὸν ζῆλον, τὴν ἐπιμέλειαν καὶ τὸ ἦθος του. Κατὰ τὸ ἔτος 1956—1957 παρηκολούθησε μαθήματα φιλοσοφίας εἰς τὸ ἐν Ν. Ὑόρκῃ QUEENS COLLEGE.

Ὁ ἱερολ. Γ. Βλασσόπουλος, ἅμα τῇ χειροτονίᾳ του, ἀνέλαβεν καθήκοντα διακόνου τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου, ἀντάξιος τῶν προσδοκιῶν τοῦ ὁποίου, μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ παναγάθου Θεοῦ, ἐλπίζομεν νὰ φανῇ.

—Τὴν 13ην Αὐγούστου ὁ Θεοφιλέστατος Ἐπίσκοπος Κωνσταντίας κ. Γερμανός, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Νεοφύτου καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. Πρωτοπρεσβ. κ. Γ. Νάσση, ἐχειροτόνησεν εἰς Διάκονον τὸν κ. Μιχαὴλ Δημητριάδην, Θεολόγον, ἐκ Φαναρίου Κωνσταντινουπόλεως. Τὴν 15ην ἰδίου μ., ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος κ. Μιχαήλ, συμπαραστατούμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Νεοφύτου καὶ τοῦ Αἰδεσιμ. Κ. Μωρογιώργου ἐχειροτόνησεν τὸν Ἱερολ. Διάκονον κ. Δ. Δημητριάδην εἰς Πρεσβύτερον.

Ὁ Αἰδεσιμ. Δ. Δημητριάδης εἶναι ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Χάλκης. Διωρίσθη δὲ Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος εἰς Γουΐννιπεγκ, Καναδᾶ, τὴν ὁποίαν ἐπιτυχῶς ὑπηρέτησεν ὁ προκάτοχός του Πανοσιολ. Ἀρχιμ. κ. Τ. Χαλόφτης, ὅστις διωρίσθη Ἱερατικῶς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Ἁγίου Ἐλευθερίου Νέας Ὑόρκης.

Ὁ πατὴρ Δημητριάδης μὲ τὴν μόρφωσιν, τὸν ζῆλον καὶ τὰ πολλὰ προσόντα του θὰ συνεχίσῃ, χωρὶς ἀμφιβολίαν, ἐπιτυχῶς τὸ ἔργον τοῦ προκατόχου του Ἀρχιμ. Τ. Χαλόφτη.

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΘΥΑΤΕΙΡΩΝ

—Ὁ Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπος Θυατείρων κ. Ἀθηναγόρας, ἐπέστρεψε τὴν 20ην Αὐγούστου ἐκ τῆς ἀποστολῆς αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου εἰς Ἰαπωνίαν καὶ Κορέαν, ὅπου ἐπεσκέφθη τὰς Ὀρθοδόξους Κοινότητας καὶ Παροικίας, κομίσας τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κ. Ἀθηναγόρα. Προσκληθεὶς ἐτέλεσε τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς διαφόρους ἐν Ἀμερικῇ Ἱ. Ναούς.

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΕΛΙΤΗΣ

—Ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Μελίτης κ. Ἰάκωβος, Μόνιμος Ἀντιπρόσωπος τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου παρὰ τῷ Παγκοσμίῳ Συμβουλίῳ τῶν Ἐκκλησιῶν, παρέστη εἰς διαφόρους συνεδρίας Ἐπιτροπῶν τοῦ Παγκοσμίου Σ.Ε. καὶ εἰς τὸ ἐν Ὄμπερλιν Συνέδριον (3—8 Σεπτεμβρίου) τῆς Ἐπιτροπῆς Πίστεως καὶ Τάξεως. Παρέστη τῆς Θ. Λειτουργίας ἐν τοῖς Ἱ. Ναοῖς ἡμῶν, Βοστώνης, Οὐασιγκτῶνος κ. ἀ.

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΕΛΑΙΑΣ

Εἰς τὸ ἐν OBERLIN, OHIO Θεολογικὸν Συνέδριον τοῦ Παγκοσμίου Συμβουλίου Ἐκκλησιῶν, τὴν Ἐκκλησίαν μας ἀντιπροσώπευσαν οἱ κάτωθι: Ὁ Θεοφιλ. Ἐπίσκοπος Ἐλαίας κ. Ἀθηναγόρας, Σχολάρχης τῆς Ἱερᾶς Θεολογικῆς μας Σχολῆς, Ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμανδρίτης κ. Εὐσέβιος Παπαστεφάνου, ὁ Αἰδεσιμολ. Πατὴρ Γ. Φλωρόφσκη καὶ ὁ Αἰδεσιμ. Ἰωάννης Ποῦλος. Εἰς τὰς ἐργασίας ἔλαβεν μέρος καὶ ὁ Αἰδεσιμ. Ἱ. Γεράνιος, Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς ἐν Κλήβελαντ Ὀχάϊο Κοινότητός μας.

ΚΑΤΗΧΗΤΗΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ

—Ἐπὶ τῇ ἐνάρξει τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους, ἡ Κεντρικὴ Κατηχητικὴ Ὑπηρεσία τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς εὔχεται εἰς μὲν τοὺς διδάσκοντας εἰς τὰ Κατηχητικά μας Σχολεῖα εὐόδωσιν τοῦ ἱεραποστολικοῦ ἔργου των, εἰς δὲ τοὺς διδασκομένους πρόοδον κατὰ Χριστόν.

—Ἐκοινοποιήθη πρὸς ἅπαντα τὰ Κατηχητικὰ Σχολεῖα τῶν Κοινοτήτων μας ὁ νέος κατάλογος τῶν κατηχητικῶν βοηθημάτων καὶ ἐφοδίων διὰ τὴν πρώτην περίοδον τοῦ νέου σχολικοῦ ἔτους.

Ἐκ τοῦ Ἑορτασμοῦ τῆς Πεντηκονταετηρίδος της Κοινότητος «Εὐαγγελισμός», PROVIDENCE, R. I.

Εἰς τὸν κατάλογον τοῦτον περιλαμβάνονται μερικὰ νέα βοηθήματα. Ταῦτα εἶναι τὰ ἑξῆς:

α) «Ἡ Θεία Λειτουργία σὲ εἰκόνες» ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου κ. Μιχαήλ. Τὸ βοήθημα τοῦτο περιλαμβάνει 31 εἰκόνας, φιλοτεχνηθείσας ἀπὸ τὸν βυζαντινὸν ἁγιογράφον κ. Γ. Γλιάταν. Διὰ τῶν εἰκόνων τούτων ἐποπτικοποιοῦνται τὰ κυριώτερα σημεῖα τῆς Θείας Λειτουργίας, ἑκάστη δὲ ἐξ αὐτῶν συνοδεύεται ἀπὸ σύντομον ἐπεξήγησιν καὶ κατάλληλον δι' ἑκάστην περίπτωσιν προσευχήν. Ὅπως τονίζεται εἰς τὸν σύντομον πρόλογον τοῦ βοηθήματος, τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ τόσον διὰ παιδιά—μικρὰ καὶ μεγάλα—ὅσον καὶ δι' ἐνηλίκους μὲ ἀνάλογον προσαρμογὴν τῆς μεθόδου διδασκαλίας.

β) «Κοντὰ στὸν Χριστό» ὑπὸ Πρεσβυτέρας Ἰωάννας Χρ. Πάππα ἐγχειρίδιον διὰ τοὺς διδάσκοντας παιδιὰ ἡλικίας 4—5 ἐτῶν. Περιλαμβάνει διδακτικὰς «ἐπ' εὐκαιρίᾳ» ἱστορίας, προσευχάς, μικρὰν κατήχησιν καὶ ὁδηγίας διὰ τοὺς διδάσκοντας. Τὸ διδακτικὸν τοῦτο ἐγχειρίδιον συνοδεύεται μὲ ἰδιαίτερον COLORING BOOK διὰ τοὺς μαθητάς, φιλοτεχνηθὲν ἀπὸ τὴν καλλιτέχνιδα Νίτσαν Θεολόγου—Σαβράμη.

γ) «Τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ» ὑπὸ αἰδεσ. Δημ. Φράγκου (διὰ μαθητὰς ἡλικίας 9 ἐτῶν). Τὸ βοήθημα τοῦτο περιλαμβάνει τὰ κυριώτερα θαύματα τοῦ Κυρίου, μετὰ δὲ τὴν διήγησιν ἑκάστου θαύματος ἐξάγεται δίδαγμα καὶ παρατίθεται κατάλληλον εὐαγγελικὸν χωρίον πρὸς ἀπομνημόνευσιν.

Ἡ εἰκονογράφησις τοῦ βιβλίου τούτου, ὀφειλομένη εἰς τὸν Βυζαντινὸν ἁγιογράφον κ. Κ. Γιούσην, ἀκολουθεῖ τὴν ὀρθόδοξον βυζαντινὴν τεχνοτροπίαν, ἥτις ἀποτελεῖ νέον ἐντελῶς στοιχεῖον εἰς τὴν κατηχητικὴν ἐκδοτικήν μας προσπάθειαν. Ἡ βυζαντινὴ τεχνοτροπία θὰ χρησιμοποιηθῇ εἰς ὅλα τὰ βοηθήματα μὲ βιβλικὸν καὶ ἱστορικὸν περιεχόμενον.

δ) Κατόπιν ἐλαφρᾶς ἀναθεωρήσεως ἐτυπώθη εἰς δευτέραν ἔκδοσιν τὸ βοήθημα «Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Κυρίου» ὑπὸ Ξενοφ. Διαμαντοπούλου. Προσετέθησαν εἰς αὐτὸ τὰ κεφάλαιά «Τόποι λατρείας τῶν πρώτων χριστιανῶν» καὶ οἱ «Ρυθμοὶ τῶν χριστιανικῶν ναῶν».

"Οπως τονίζεται εἰς σχετικὴν ἐ-κύκλιον τοῦ Κατηχητικοῦ Γραφεί-ου, συνεχίζεται ἡ προετοιμασία ἀρ-ετῶν ἄλλων βοηθημάτων, μὲ τὰ ποῖα καλύπτεται ὁλόκληρος σχε-δὸν ὁ συστηματικὸς κύκλος (8—14) τοῦ Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος καὶ μέρος τοῦ προπαρασκευαστικοῦ (4—7) καὶ τοῦ ἀνωτέρου (15—18).

—Ἐξετυπώθησαν εἰδικὰ πιστοποι-ητικὰ ἀναγνωρίσεως καὶ ἐπιβρα-βεύσεως τριετοῦς καὶ πενταετοῦς κα-τηχητικῆς ὑπηρεσίας. Τοιαῦτα πι-στοποιητικὰ ἀπενεμήθησαν ἤδη εἰς τὰς κατηχητρίας καὶ τοὺς κατηχη-τάς, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα ἀνε-κοινώθησαν εἰς τὸ Κατηχητικὸν Γρα-φεῖον. Ἀρκεταὶ κοινότητες δὲν ἀ-πέστειλαν ἀκόμη τὸ στατιστικὸν δελ-τίον κινήσεως τοῦ Κατηχητικοῦ των Σχολείου καὶ τοὺς καταλόγους τῶν κατηχητριῶν καὶ κατηχητῶν των, ποὺ συνεπλήρωσαν τριετῆ ἢ πενταε-τῆ ὑπηρεσίαν. Παρακαλοῦνται νὰ τὰ ἀποστείλουν τὸ συντομώτερον.

ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

—Σύμφωνα μὲ σχετικὰς πληροφο-ρίας, ἡ λειτουργία τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῶν κοινοτήτων ἤρχισε καὶ συνεχίζεται κανονικῶς. Οἱ ἁρμόδιοι κοινοτικοὶ ἐκπρόσωποι ἔλαβον ἐ-γκαίρως τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν κατὰ τὸ δυνατὸν μεγαλυτέραν ἀπόδοσιν τῆς σχολικῆς ἐργασίας.

—Τὸ Ἐπίσημον Ἀναλυτικὸν Πρό-γραμμα τῆς βασικῆς Ἑλληνικῆς Παι-δείας, ἐγκρινόμενον προσεχῶς ὑπὸ Εἰδικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἀνωτάτου Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑλ-λην. Ἀρχιεπισκοπῆς, θὰ σταλῇ ἐ-γκαίρως εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους μὲ τὴν σύστασιν, ὅπως τοῦτο τύχῃ τῆς δεούσης ἐφαρμογῆς.

—Κατηρτίσθη τελικῶς τὸ Διοικη-τικὸν Συμβούλιον τοῦ Ταμείου Συ-ντάξεως καὶ ἀλληλοβοηθείας Ἐκ-παιδευτικῶν. Αἱ πρὸς τὸ Ταμεῖον τοῦ-το ὀφειλαὶ τῶν μελῶν του ἤρχισαν καταβαλλόμεναι τακτικῶς. Ἡ Διοί-κησις δι' εἰδικῆς ἐγκυκλίου, συνιστᾷ εἰς τὰς Κοινότητας, ὅπως καταβάλ-λουν προθύμως τακτικῶς τὸ ποσὸν τῶν εἴκοσι δολλαρίων κατ' ἔτος δι' ἕκαστον ἐκπαιδευτικόν, ὅστις ὑπηρε-τεῖ εἰς τὰ σχολεῖα των.

—Ἡ ἔλλειψις διδασκάλων καὶ δι-δασκαλισσῶν καθίσταται αἰσθητή. Αἱ ἀπόφοιτοι τοῦ Διδασκαλικοῦ Κολ-λεγίου τῆς Ἀκαδημίας τοῦ παρελ-θόντος σχολικοῦ ἔτους ἔτυχον διορι-σμοῦ εἰς διαφόρους κοινότητας. Οἱ ἁρμόδιοι κοινοτικοὶ παράγοντες ἐκ-φράζουν τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὸ ζῆλον καὶ τὴν ἐπάρκειαν μεθ' ὧν αἱ νεαραὶ διδασκάλισσαι ἐπιλαμβά-νονται τῶν καθηκόντων των.

—Τὸ κατ' ἐξοχὴν ἐνδιαφέρον θέμα τῆς ἐκδόσεως καταλλήλων ἀναγνω-στικῶν καὶ λοιπῶν βοηθημάτων πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων μελετᾶται ἤδη ἐντατικῶς. Αἱ σχετικαὶ ἐκδόσεις θὰ γίνουν ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἐπισήμου Ἀναλυτικοῦ Προγράμματος. Λεπτομέρειαι σχε-τικαὶ μὲ τὸν τρόπον τῆς ἐπιλύσεως τοῦ ὅλου θέματος θὰ ἀποσταλοῦν ἐγκαίρως.

—Τὰ μαθήματα τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὸ COLUMBIA UNI-VERSITY θὰ διδαχθοῦν ἀπὸ τὸν Δρ. Γεώργιον Παπαγιώτην. Τὸ μάθημα τῆς ἱστορίας τῆς Νεωτέρας Ἑλλάδος καὶ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως τῶν Νε-οελληνικῶν θεσμῶν καὶ ἐκδηλώσεων θὰ διδαχθῇ ἀπὸ τὸν καθηγητὴν κ. Φιλ. Ἐμμανουήλ. Τὰ ἐν λόγῳ μαθή-ματα περιλαμβάνονται ἐπισήμως εἰς τὸ Πρόγραμμα σπουδῶν τοῦ μεγάλου αὐτοῦ Πανεπιστημίου. Ἡ ἐπιτυχὴς φοίτησις ὁδηγεῖ εἰς βαθμολογίαν, συμφώνως μὲ τὰ Ἀκαδημαϊκὰ δεδο-μένα, ἥτις συνυπολογίζεται διὰ τὴν ἀπόκτησιν τῶν σχετικῶν ἀκαδημαϊ-κῶν τίτλων καὶ διπλωμάτων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΑΝΑΡΚΑΔΙΚΗΝ

Ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, ἡ Ἐφορεία καὶ ἡ Δι-εύθυνσις μετὰ τοῦ Προσωπικοῦ καὶ τῶν μαθητριῶν τῆς Ἀ-καδημίας Ἁγίου Βασιλείου ἐκφράζουν θερμοτάτας καὶ εἰ-λικρινεῖς εὐχαριστίας πρὸς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἅπαντα τὰ Μέλη τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας διὰ τὴν ληφθεῖσαν κατὰ τὴν τελευταίαν Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς λαμπρᾶς αὐτῆς Ὀργανώσεως ἀπόφασιν ἐνισχύσεως τοῦ Building Fund τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὸ σημαντικὸν ποσὸν τῶν 50.000 δολλαρίων.

Ἡ γενναία αὐτὴ ἀπόφασις τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπον-δίας θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ σχολικοῦ κτιρίου τῆς Ἀκαδημίας, τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ μίαν ἀπὸ τὰς ζωτικωτέρας καὶ ἀμεσωτέρας ἀνάγκας τοῦ Ἱδρύ-ματος.

Ἡ ἀπόφασις αὐτὴ εἶναι ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὴ καὶ ἀξία παντὸς ἐπαίνου διότι δι' αὐτῆς σημειώνεται ἀποφασι-στικὴ στροφὴ τοῦ ἐνδιαφέροντος τῶν τοπικῶν Ὀργανώσεων μας εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν τῶν ἐνταῦθα γενικῶν ἀναγκῶν τῆς Ὁμογενείας.

Εὐχόμεθα, ὅπως καὶ αἱ λοιπαὶ Ὁμοσπονδίαι, Ὀργανώ-σεις καὶ Σωματεῖα μας μιμηθοῦν τὸ λαμπρὸν παράδειγμα τῆς Παναρκαδικῆς καὶ διοχετεύσουν μέρος τῆς δραστηριό-τητός των διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἐνταῦθα Ἱδρυμάτων μας.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΑΓΙΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

—Τὴν 9ην Σεπτεμβρίου ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Δημοτικοῦ Σχο-λείου καὶ τοῦ JUNIOR HIGH SCHOOL τῆς Ἀκαδημίας. Πλεὸν τῶν 80 μαθητριῶν ἐνεγράφησαν εἰς τὰ δύο αὐτὰ Τμήματα, ποὺ μαζὶ ἀποτελοῦν τὴν Παιδικὴν Στέγην τοῦ Ἱδρύματος.

—Τὴν 16ην Σεπτεμβρίου ἤρχισαν τὰ μαθήματα τοῦ Κολλεγιακοῦ Τμή-ματος τῆς Ἀκαδημίας. Αἱ μαθήτρι-αι τοῦ Τμήματος αὐτοῦ ὑπερβαίνουν κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο τὰς 40.

—Ὡς ἀνεκοινώθη προηγουμένως, ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Παναρκαδικῆς Ὁμοσπονδίας ἔλαβε τὴν ὡραίαν ἀπόφασιν νὰ ἐνισχύσῃ τὸ BUILDING FUND τῆς Ἀκαδημίας μὲ τὸ γενναῖον ποσὸν τῶν 50.000 δολλαρίων.

Παραλλήλως ἄλλαι Ὀργανώσεις καὶ Τμήματα συνεισέφεραν σημαντικὰ ποσὰ διὰ τὴν κάλυψιν ὡρισμένων ἀναγκῶν τοῦ Ἱδρύματος. Μεταξὺ αὐτῶν συγκαταλέγονται:

a) Parthenon Lodge F. & A.M. 1101 (c/o Mr. N. D. Michaels), 3 washers and 2 dryers for the laundry room, Children's Dormitory.

b) Daughters of Penelope, Power District, No. 4 (c/o Mrs. Callie Verlan, Chester, Pennsylvania) $581 for the commercial dishwasher in the Children's Dormitory.

c) Daughters of Penelope, District, No. 7 (c/o Athena Damaskos, Newport, Rhode Island) $480 for the purchase of dryers, Children's Dormitory.

d) Greek Ladies Philoptochos Society "Kimisis Theotokos", Brooklyn, N. Y. for the 21 inch Television Set in the Children's Dormitory.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΑ

—Τὴν 28ην Ἰουλίου εἰς τὸν Ἱερὸν Ναὸν Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου τῆς Ἑλληνικῆς Κοινότητος τοῦ WHEELING, WEST VIRGINIA, ἐτελέσθη ἡ βάπτισις ἐννέα παιδιῶν τῆς Κοινότητος ἀνηκόντων εἰς τέσσαρας οἰκογενείας αὐτῆς. Ὁ Ἱερατικὸς Προϊστάμενος τῆς Κοινότητος Αἰδεσιμ. Δ. Μιχαηλίδης εἰς τὴν ποιμαντικήν του μέριμναν, ἵνα τὰ παιδιὰ αὐτὰ εἰσέλθουν εἰς τὴν Ὀρθόδοξον ποίμνην καὶ τύχωσιν τῶν ἀγαθῶν τῆς διὰ τοῦ βαπτίσματος σωτηρίας ἐβοηθήθη ὑπὸ τοῦ κ. Ἐμμανουὴλ Σγούρου, ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν προέδρου τῆς ἐν λόγῳ Κοινότητος. Ὁ Σεβασμιώτατος διὰ πατρικοῦ γράμματος συνεχάρη τὸν Πατέρα Μιχαηλίδην καὶ τὸν κ. Ἐ. Σγοῦρον.

—Ἡ Πανήγυρις τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου σταυροῦ εἰς ASBURY PARK, N. J., θὰ γίνῃ τὴν 22αν Σεπτεμβρίου. Πρόκειται περὶ ὡραιοτάτης τελετῆς κατὰ τὴν ὁποίαν ἐμφανίζεται ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας ἐν ὅλῳ τῷ μεγαλείῳ αὐτῆς. Ἡ λειτουργία θὰ γίνῃ εἰς τὸ CIVIC AUDITORIUM καὶ θὰ ἀρχίσῃ τὴν 11.30 π.μ. Θὰ λάβουν μέρος οἱ περισσότεροι ἱερεῖς τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης καὶ τῆς Ν. Ἰερσέης· θὰ παραστοῦν ἅπαντες οἱ Θεοφιλ. Ἐπίσκοποι τῆς Ἑλληνικῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀμερικῆς, οἱ Σεβ. Ἀρχιερεῖς ἄλλων Ἑτεροεθνῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ διακεκριμένοι Ἀμερικανοί. Θὰ συμψάλουν ἅπαντα τὰ μέλη τῶν Χορῳδιῶν τῆς Μείζονος Νέας Ὑόρκης, καὶ ὅλως ἰδιαιτέρως τῶν Κοινοτήτων τῆς Νέας Ἰερσέης.

Ὁ Αἰδεσιμ. Δημήτριος Μιχαηλίδης ἐν μέσῳ τῶν ἀναδόχων καὶ τῶν ἐννέα νεοφωτίστων παιδίων μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ βαπτίσματος κατὰ τὴν Κυριακὴν τῆς 28ης Ἰουλίου.

ORTHODOX OBSERVER
SUBSCRIPTION WEEK, MAY 12—19

As a result of the Subscription Drive week (May 12-19) the Office of the Orthodox Observer has received up to August 1st, the following subscriptions.

We want to thank wholeheartedly all the priests and every individual who gave of their time and effort to support this project.

	Renewals	New Subcr.	Total
Greek Orthodox Community of Montgomery Montgomery, Ala.	2	2	4
United Greek Orthodox Community of San Francisco San Francisco, Calif.		1	1
Rev. D. G. Kalaris Washington, D. C.		4	4
Rev. N. G. Harbatis Tampa, Fla.		2	2
Rev. E. Spyropoulos Annapolis, Md.		8	8
Rev. Basil Gregory			

ATTEND CHURCH SERVICES . . .

THE GREEK ORTHODOX CHURCH

Welcomes you . . .

BIRMINGHAM, ALA.

OLY TRINITY 307 So. 19th Street
OLY CROSS 725 No. 25th Street
v. E. Bouyoucas Tel. 7-4388
ivine Liturgy and Sunday School 10:30
.M.–12 N.; Greek School 4-6 P.M. daily

BOSTON, MASS.

ANGELISMOS Parker & Ruggles Sts.
ev. John Zannetos Rev. P. Kyriacos
Rev. G. Boccopoulos
ivine Liturgy 10:30 A.M.—12:15 P.M.
nday School 9:00—10:30 A.M.
reek School 3:15—5:15 P.M. daily

CORONA, N. Y.

THE TRANSFIGURATION OF CHRIST
98-13 38th Ave., Corona 68, N. Y.
v. E. Tselentakis HAvermeyer 9-8901
ivine Liturgy 11:00 A. M.—12:30 P.M.
nday School 9:00—10.00 A.M.
reek School 3:00—5:00 P.M.

DETROIT, MICH.

ST. NICHOLAS 17400 Second Blvd.
Rev. Chris W. Hadgigeorge Tel. TO 8-1844
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 11:00 A.M.
Greek School 4:30—6:00 P.M.

HARRISBURG, PA.

HOLY TRINITY 415 Walnut Street
P.O. Box 1232
Rev. George Giannaris
Church's Tel. CEdar 2-1112
Divine Liturgy 10:30 A.M.
Sunday School 9:45 A.M.

PEORIA, ILL.

ALL SAINTS 322 Reed Avenue
Rev. Ernest Arambiges Tel. 6-8082
Divine Liturgy 10:20 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30 P.M. daily

WAUKEGAN, ILL.

ST. DEMETRIOS 228 N. County St.
Rev. P. K. Mitsis Tel. ONtario 2-9598
Divine Liturgy 11:00 A.M.
Sunday School 10:00—11:00 A.M.
Greek School 4-6 P.M., four days a week

WASHINGTON, D. C.

ST. SOPHIA CATHEDRAL
36th Street and Massachusetts Ave., N.W.
Tel. FE 3-4730
Rev. Aim. Laloussis Rev. J. Tavlarides
Divine Liturgy 10:30 A.M.—12:00 M.
Sunday School 10:30 A.M.—12:00 M.
Greek School 3:30—6:00 P.M. daily

CANTON, OHIO

ST. HARALAMBOS, 600 Walnut Ave., S.E.
Church's Tel. GL 4-7278
Very Rev. T. P. Theophilopoulos
Orthros 9:00 A.M.
Divine Liturgy 11:30 A.M.
Sunday School 10:00 A.M.
Greek School 4:30—6:30 P.M.

hicago, Ill.		7	7	Oakmont, Pa.		5	5
ev. V. Vryniotis				Rev. G. Roussos			
hicago, Ill.		1	1	Philadelphia, Pa.		2	2
reek Archdiocese—Chicago Office		2	2	Rev. George Hiotis			
ev. E. Georgacopoulos				Reading, Pa.		4	4
edar Rapids, Iowa		9	9	Rosa Paulatos			
ev. Kallistos Samaras				G.O.Y.A., Charleston, S. C.		2	2
ndianapolis, Indiana		1	1	Rev. Kostas Poulakidas			
t. Const. & Helen Church				Chicago, Ill.		2	2
ary, Indiana		1	1	Demetrios Bakalis			
ev. E. Triantafillides				Detroit, Mich.		1	1
awrence, Mass.		1	1	Rev. A. Chamberas			
t. Taxiarchai Greek Church				Poughkeepsie, N. Y.	1	7	8
hicago, Ill.		1	1	St. John's Church			
ev. C. Condoleon				Amarillo, Texas		2	2
ewark, N. J.		14	14	Rev. S. Teoulides			
ev. Andrew Vasilas				Danville, Va.		5	5
ighland Park, N. J.		2	2	Rev. Spiro Pieratos			
ev. T. Siligardakis				Hopwell, Va.		2	2
rooklyn, N. Y.		1	1	Rev. J. Zagorianos			
ev. M. Macropoulos				Rock Springs, Wyo.		9	9
reensboro, N. C.		1	1	Rev. C. Capoyannis			
ev. G. H. Stephanopoulos				Fond Du Lac, Wisc.		13	13
arrell, Pa.	1	8	9	Byron Papanicolaou			
ev. S. Harakas				Milwaukee, Mass.	3	1	4
ancaster, Pa.	1	7	8	Rev. E. J. Athanasiou			
t. Spyridon Greek Church				Seattle 22, Wash.		1	1
/o Miss C. Moundros				Rev. C. J. Andrews			
lonessen, Pa.		3	3	Toronto, Canada		5	5
ev. G. Gregory					8	137	145

KIANIS PRESS

THE EASTERN (GREEK) ORTHODOX COMMUNITY PRINTERS & PUBLISHERS

- CHURCH STATIONARY
- YEAR BOOKS
- CHURCH PROGRAMS
- JOURNALS
- COMMUNITY MAGAZINES

ALL PRINTING IN GREEK & ENGLISH

RELATED TO CHURCH ACTIVITIES.

WRITE OR CALL:

KIANIS PRESS

2221 UTICA AVENUE

BROOKLYN 34, N. Y.

TELEPHONE: CLOVERDALE 2-2439

WE EXECUTE ORDERS BY MAIL

— WHEREVER YOU ARE —